

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

לפני כבוד השופט מגן אלטוביה

תובעת: שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד גיל ורגון ועו"ד אבי גבאי.

נגד

נתבעים: 1. שלומי נצח גזית
ע"י ב"כ עו"ד עדי טל

2. קולנוע שביט בע"מ

פסק דין

1. לפניי תובענה בה עותרת התובעת להסרת קיפוח מכוח הוראות [סעיף 191 לחוק החברות](#), התשנ"ט – 1999 (להלן: "חוק החברות") ובכלל זה להצהיר כי ענייניה של סוקרטס בגוש 6164 בע"מ (להלן: "החברה"), מתנהלים באופן המקפח את זכויותיה של שח – מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ (להלן: "הנתבעת") כבעלת מניות בחברה. בית המשפט מתבקש להורות על אכיפה של תנאי למימוש אופציה בהסכם בעלי מניות בין הצדדים, או לחילופין להורות על פירוק החברה תוך חלוקה בעין של נכסיה.

הצדדים להליך

2. **קולנוע שביט בע"מ** (להלן: "הנתבעת 2") היא חברה פרטית שמחזיקה במלוא הזכויות בנכס מקרקעין יחיד בגבעתיים (גוש 6164, חלקה 230, תת חלקה 8), אשר שימש בעבר כבית קולנוע וכעת מושכר לעסקים מסחריים (להלן: "הנכס"). בעלת השליטה בנתבעת 2 היא חברת נשר בז בע"מ (להלן: "נשר בז"), אשר מוחזקת על-ידי עו"ד ארז אהרוני (להלן: "אהרוני") ועו"ד שמואל זיסמן (ביחד, להלן: "בעלי השליטה בנתבעת 2"). אהרוני אף משמש כמנכ"ל וכדירקטור יחיד בנתבעת 2.

3. **סוקרטס בגוש 6164 בע"מ** (להלן: "החברה") היא חברה פרטית שמחזיקה בכ-25% מהון המניות המונפק של הנתבעת 2.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

4. שח – מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ (להלן: "התובעת") היא חברה פרטית המוחזקת בבעלות מלאה על-ידי מר חגי מאור (להלן: "מאור"), אשר משמש כמנכ"ל וכדירקטור יחיד בה. התובעת מחזיקה ב-2,000 מניות רגילות של החברה, אשר מהוות כ-20% מהון המניות המונפק שלה.

5. שלומי נצח גזית (להלן: "הנתבע" או "גזית") הוא בעל השליטה בחברה, ואף משמש כמנהל החברה וכדירקטור יחיד בה. גזית מחזיק ב-8,000 מניות רגילות של החברה, אשר מהוות כ-80% מהון המניות המונפק שלה.

רקע והשתלשלות האירועים

6. החברה הוקמה בשנת 2006 על-ידי הנתבע. במשך למעלה מעשור, משמשת החברה לפעילויות אשר קשורות להחזקת מניות בנתבעת 2.

7. לאורך השנים, התגלעו מחלוקות בין הנתבע לבין בעלי השליטה בנתבעת 2. תחילה, נידונה שאלה בדבר היקף אחזקותיה של החברה בנתבעת 2 [בת"א \(כלכלית\) 7499-02-14](#), אשר התנהל בפני כב' השופט רונן. כעבור מספר שנים, פנתה החברה, דאז בבעלות מלאה של הנתבע, לבית המשפט לבקש אישור לנהל תביעה נגזרת כנגד בעלי השליטה בנתבעת 2, וזאת [בתנ"ג \(תל אביב-יפו\) 32874-01-18](#) שהתנהל בפניי (להלן: "הליך התביעה הנגזרת").

8. ביום 3.6.2019, נכרת בין התובעת לבין הנתבע הסכם שכותרתו "הסכם עקרונות למכירת מניות" (להלן: "ההסכם"), ובו נקבע כי התובעת תרכוש 2,000 מניות רגילות של החברה מהנתבעת תמורת תשלום בסך של 1.1 מיליון ש"ח.

9. כעבור זמן התגלעו מחלוקות בין הצדדים. בין היתר, נחשפו אי-הסכמות בין הצדדים בדבר חובותיהם לחברה כפי שנקבעו בהסכם; בדבר האחריות של התובעת לשאת במימון הוצאות משפטיות של החברה; ובדבר שיוכו של חוב מצד החברה לנתבע כ"צד קשור".

10. ביום 18.1.2022, שלח בא-כוח התובעת מכתב התראה לנתבע, ובו מפורטת דרישה לפרק את החברה תוך חלוקה בעין של נכסיה. במכתב הנדון, עמדה התובעת על כך שהתנהלות הנתבע עולה כדי קיפוחה. לשיטתה, הנתבע, מחד, ממדר אותה מפעילות החברה, ומנגד, דורש ממנה להזרים כספים אישיים לחברה בניגוד להסכם בין הצדדים. זאת ועוד, נטען על-ידה כי הצדדים מצויים ב"מבוי סתום" בכל הנוגע לניהול החברה כך שיש לבצע הפרדת כוחות ביניהם בדרך של חלוקה בעין.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

11. במכתב תשובת הנתבע מיום 25.1.2022, הטיל הנתבע ספק בבסיס העובדתי שעל פיו מבקשת התובעת לבצע פירוק בעין של נכסי החברה וביקש לקבל הבהרות בנוגע לטענות המידור שהעלתה התובעת; זאת, לטענתו, על מנת לבצע תיקונים והשלמות בהתאם. לצד האמור, עמד הנתבע על הפרתו לכאורה של ההסכם על-ידי התובעת ועל הקשיים הטמונים בכך.

12. ביום 14.7.2022, עדכנה התובעת כי התקבלה הצעה ביום 5.7.2022 למכירת מניותיה בחברה לצד ג' (להלן: "הרוכש הפוטנציאלי") בתמורה לסך של 1.5 מיליון ש"ח. זאת, בהתחשב בזכות הסירוב הראשונה המוקנית לצדדים מכוח ההסכם.

13. ביום 14.8.2022, השיב הנתבע למכתב הפנייה של התובעת. בתשובתו, ויתר הנתבע על זכויותיו לרכישת מניות התובעת מכוח זכות הסירוב הראשונה כהגדרתה בהסכם. לצד האמור, ציין הנתבע כי הוראות התקנון מחייבות אישור דירקטוריון לכל העברת מניות בחברה. לשיטתו, אישור מטעם הדירקטוריון הינו מהותי לצורך ביצוע הרכישה, בפרט לאור החשש כי מדובר בצד ג' שקשור, במישרין או בעקיפין, לבעלי השליטה בנתבעת 2. זאת ועוד, הנתבע ציין כי עשוי להתבצע גיוס של מימון כנגד הקצאת מניות בחברה.

14. העתק מכתב התשובה של הנתבע נשלח על-ידי בא-כוח התובעת לרוכש הפוטנציאלי. ביום 17.8.2022, כשלושה ימים לאחר קבלת מכתב התשובה מטעם הנתבע, ביטל בא-כוחו של הרוכש הפוטנציאלי את הצעתו לרכישת מניות התובעת בחברה – זאת, לשיטתו, בשל מכתב התשובה של הנתבע והאמור בו.

15. ביום 11.9.2022, הוגשה התובענה לבית משפט זה בעניין הסרת קיפוח לפי סעיף 191 לחוק החברות. ביום 14.12.2022, הגיש הנתבע כתב הגנה, ובו נטען כי יש לדחות את התביעה, הן על הסף והן לגופו של עניין.

16. ביום 17.07.2023, הסכימו הצדדים לפנות להליך גישור. לאחר כתשעה חודשים, הודיעו הצדדים כי הליך הגישור הסתיים בלא שהושג הסדר.

17. ביום 11.08.2024, הגישה התובעת בקשה לתקן את כתב התביעה בהליך דנן. זאת, לשיטתה, לאור התנגדותו של הנתבע לממש את תנאי האופציה המוסכם בין הצדדים בסעיף 4.3 להסכם, לפיו הנתבע ירכוש מהתובעת את מניותיה בחברה תמורת 700 ש"ח למניה או לפי שווי החברה כפי שייקבע על-ידי שמאי מקרקעין מוסכם, לפי הגבוה מבין השניים. לאחר הגשתן של תגובות וקיום דיון, ומבלי להידרש לטענות התובעת לגופן, מצאתי בהחלטה מיום 13.11.2024, שיש לאפשר את תיקון כתב התביעה כמבוקש.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

18. ביום 12.12.2024, הגישה התובעת כתב תביעה מתוקן בהליך דנן. לצד הטענות המקוריות בדבר קיפוח המיעוט ואובדן אמון בין הצדדים, עמדה התובעת על זכותה לממש את תנאי האופציה שנקבעה בהסכם. כתוצאה, התבקש מבית משפט זה להורות על אכיפתו של סעיף 4.3 להסכם ומינוי שמאי מקרקעין לצורך הערכת שווי המניות בחברה. בהמשך ויתרה התובעת על הדרישה למינוי שמאי כפי שיתואר.

19. ביום 26.1.2025, הגיש הנתבע כתב הגנה מתוקן, ובו נטען כי יש לדחות את טענות התובעת במלואן, הן על הסף והן לגופן. מבלי לגרוע מהכתוב בכתב ההגנה המקורי, השיב הנתבע כי אין מקום להורות על אכיפת תנאי האופציה. זאת, לעמדתו, כיוון שהתובעת לא הפעילה את המנגנון כנדרש לשם מימוש האופציה וכי חלף המועד למימושה; עוד נטען כי התובעת אינה זכאית לעתור למימוש האופציה בשעה שהיא מפרה את ההסכם שמכוחו היא תובעת. ככל שתתקבל טענת התובעת בדבר מימוש תנאי האופציה, התבקש לקזז את סכומי הנזקים שלשיטתו נגרמו לו על-ידי התובעת.

20. ביום 17.3.2025, הגישה התובעת תצהיר עדות ראשית של מר חגי מאור, עדה היחיד בהליך דנן. כחודשיים לאחר מכן, הגיש הנתבע תצהיר עדות ראשית כעד יחיד מצדו. ביום 9.6.2025, התקיים דיון ההוכחות. סיכומים מטעם התובעת הוגשו ביום 21.9.2025, וסיכומים מטעם הנתבע הוגשו ביום 23.11.2025.

טענות הצדדים

טענות התובעת

21. התובעת טוענת שיש בהתנהלותו של הנתבע משום קיפוח המיעוט, אשר מצריך סעד להסרת קיפוח מצד בית המשפט.

א. לטענת התובעת, גזית יצר חוב של החברה כלפיו כ"צד קשור" שלא כדין ובניגוד לכתוב בהסכם בין הצדדים. עומדת התובעת על כך שנרשם בדוחות הכספיים לשנת 2018 חוב לגזית כ"צד קשור" בגובה של 310,181 ש"ח. זאת, לטענתה, ללא תיאור מפורט של החוב וללא כל אסמכתא להסכם עם החברה שעומד בבסיסו.

זאת ועוד – בדוחות הכספיים לשנת 2019, גובה החוב ל"צד הקשור" עלה לסך של 494,490 ש"ח, עם תיאור לפיו החוב הוא "בהתאם להסכם עם צד קשור החברה חבה לו תשלום דמי ניהול החל מ 2007 וייעוץ שוטף החל משנת 2010" [נספח ו' לתצהיר

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

עדות ראשית של גזית, בעמ' 73]. טוענת התובעת כי עלייתו של החוב אינה מבוססת על אסמכתה כלשהי, כך שהיא מהווה "ניפוח חוב" מצד גזית לטובתו.

לשיטתה, החוב הנרשם לטובת גזית מהווה רישום "פיקטיבי" שנועד להעביר כספים שלא כדין לכיסו הפרטי של גזית. בנוסף, עומדת התובעת על כך שהעדר הגילוי בדבר קיומו של הסכם בין גזית לבין החברה עולה כדי תרמית והטעיה.

ב. התובעת טוענת כי גזית מונע ממנה לקחת חלק בהכנת הדוחות הכספיים של החברה, וכי גזית לא שיתף אותה "בזמן אמת" על כוונת החברה להגיש ערעור בהליכים המשפטיים הקודמים שהתנהלו כאמור.

זאת ועוד, טוענת התובעת כי מסירת הדוחות הכספיים לשנים 2019 ו-2020 לידה נעשתה בשיהוי ניכר ללא כל הצדקה, אשר מהווה, לשיטתה, פגיעה בציפיותיה הלגיטימיות. לעמדתה, הדברים כאמור נעשו במכוון מצד גזית במטרה "להכתיב" את הדוחות בעצמו ועל מנת להגביר את חובות החברה לטובתו האישית.

ג. התובעת עומדת על כך שגזית דורש ממנה לשאת במימון הליכים משפטיים שמנהלת החברה כנגד בעלי השליטה בנתבעת 2. זאת, לטענתה, בניגוד למוסכם בסעיף 4.4 להסכם, אשר מסדיר את חבות בעלי המניות בחברה להוצאות השוטפות שלה ואת אופן חלוקת הנטל. לשיטת התובעת, גזית התחייב בהסכם שלא לחייב את התובעת לשאת במימון הליכים משפטיים בחברה.

בנוסף, התובעת טוענת כי החוב הקיים הועמס על החברה בניגוד לסעיף 4.5 להסכם, לפיה התובעת לא תידרש "לערוב לחובות הקיימים של החברה ככל שיש כאלה". לשיטתה, ההסכם פוטר אותה מפני נשיאה באחריות לחובות הקיימים של החברה כלפי גזית.

ד. התובעת טוענת כי במועד הגשת כתב התביעה המקורי גזית טרם הגיש דוח שנתי לשנת 2021 בשם החברה. נוסף על האמור, טוענת התובעת כי גזית לא משלם את האגרה השנתית של החברה לרשם החברות, בניגוד להתחייבותו לשאת בהוצאות הקשורות לאגרת הרשם לפי סעיף 4.4 להסכם.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

ה. סבורה התובעת כי גזית פועל כנגד בעלי השליטה הנתבעת 2 תוך מידור התובעת, וזאת מתוך שיקולים זרים ואישיים. התובעת כופרת בצורך בערעור שהוגש על-ידי החברה לבית המשפט העליון ובבסיסו. התובעת עומדת על מתח שבין גזית לבין בעלי השליטה בנתבעת 2 וטוענת כי גזית מנהל 'מלחמת חורמה' כנגד בעלי השליטה בנתבעת 2 שלא על דעתה.

ו. התובעת טוענת כי גזית פעל במכוון על מנת "לסכל" הצעות שהתקבלו בידי התובעת למכור את מניותיה בחברה. לשיטתה, מכתב התשובה שהעביר גזית לבא כוחה ביום 14.8.2022 הרתיע את הרוכש הפוטנציאלי מפני השלמת העסקה עם התובעת, וזאת במטרה למנוע מהתובעת למכור את מניותיה ולצאת מהחברה. סבורה התובעת כי מידורה מפעילות החברה, מחד, ומניעת יציאתה מהחברה, מאידך, מהווה ניסיון להחזיק את התובעת כ"בת ערובה", ועולה כדי התנהלות מקפחת מצדו של גזית.

ז. התובעת מבקשת להורות על אכיפתו של סעיף 4.3. לשיטתה, בוצע מימוש האופציה כנדרש עוד טרם תאריך פקיעתה, ואין ביכולתו של הנתבע למנוע את יישומה של זכותה החוזית. לשיטת התובעת, גזית סירב לממש את תנאי האופציה לה היא זכאית מכוח ההסכם שלא כדין. זאת, לטענתה, משום שהיא פנתה בזמן לממש את האופציה כאמור. מדובר בניסיון פסול למנוע מהתובעת לצאת מהחברה. כתוצאה, סבורה התובעת כי סירובו של הנתבע לממש את האופציה עולה כדי קיפוח המיעוט, ואף עולה כדי הפרת חובת תום הלב בקיום חוזה לפי [סעיף 39 לחוק החוזים \(חלק כללי\)](#), [התשל"ג-1973](#) (להלן: "[חוק החוזים](#)") [סעיף 60 לסיכומי התובעת].

22. עוד טוענת התובעת כי יש להורות על סעד של הפרדת כוחות בין הצדדים על סמך "המבוי הסתום" אליו הגיעו ועל סמך אובדן האמון ביניהם כבעלי מניות בחברה. זאת, לעמדתה, בעקבות התנהלותו המקפחת לכאורה של הנתבע, אשר הוביל לקרע במערכת היחסים בין הצדדים. לשיטתה, החברה היא "מעין שותפות", מה שמזכה אותה בסעדים, לרבות סעד היפרדות, בגין אובדן אמון או בגין מבוי סתום בין בעלי המניות [התובעת מפנה לע"א 6290/17 [גבריאלי מגנזי נ' יואב לוי](#) (נבו, 11.2.2018) (להלן: "עניין מגנזי")]. זאת, היא טוענת, אף אם לא הוכח כי היא קופחה בפועל על-ידי הנתבע.

טענה זו, לעמדתה, מתחזקת לאור הכתוב בסעיף 5.1 להסכם, ולפיו "[הצדדים מתחייבים לסייע בקידומה ושגשוגה של החברה ככל שניתן וכי יפעלו האחד כלפי משנהו בכל הקשור לניהול ענייני החברה בתום לב, בשקיפות, בניקיון כפיים ובנאמנות וימסרו דיווח מלא ומדויק על כל](#)

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

פעולה הנוגעת לחברה ולעניינה. לשיטתה, נוסח ההסכם מעיד על כוונה משותפת והדדית של הצדדים לנהל במשותף את ענייני החברה.

כפועל יוצא מכך, עותרת התובעת להורות על פירוק החברה תוך חלוקה בעין של מניות החברה בנתבעת 2 בין הצדדים, לפי שיעורם היחסי בה. סעד הפירוק מתבסס על הלכה פסוקה לפיה ניתן להיעזר בדיני השותפויות כדי להורות על פירוקה של חברה שמהווה "מעין שותפות" [בהקשר זה, התובעת מפנה לרע"א 5596/00 סתוי נ' נאחוס, פ"ד נז(1) 149 (2002)]. אף שמדובר בסעד קיצוני יותר, סבורה התובעת כי יש מקום להיעזר בו בנסיבות העניין.

טענות הנתבע

23. הנתבע מצדו מתכחש לטענותיה של התובעת ומבקש מבית משפט להורות על דחיית התביעה, לרבות מחמת שימוש לרעה בהליכי משפט, העדר עילת תביעה, וחוסר תום לב מצד התובעת. בנוסף, סבור הנתבע כי יש מקום לדחות את התביעה לגופו של עניין בנסיבות דנן. לשיטת הנתבע, אין בהתנהלותו כדי לקפח את התובעת, ואין מקום להעניק את הסעדים המבוקשים על-ידה.

24. הנתבע טוען שאין מדובר בחברה שהיא "מעין שותפות". זאת, לשיטתו, כיוון שהוסכם מראש כי התובעת לא תיטול חלק בניהול החברה. כחלק מההסכם, הוסכם כי הנתבע יהווה "הדירקטור היחיד בחברה" (סעיף 3.1.2 להסכם), אשר, לטענתו, מגדיר אותו כאחראי באופן בלעדי לניהול השוטף בחברה. זאת ועוד, התובעת לא ביקשה להשתתף בניהול החברה, והיא הייתה מודעת (ולטענתו, אף הסכימה) לסיכונים הכרוכים בכך. אין לתובעת זכות למנות דירקטור או להיות שותפה בניהול היומיומי של החברה, כך שאין לקבל את טענות התובעת בדבר יחסי החברה כ-"מעין שותפות".

25. לשיטת הנתבע, אין בהתנהלותו כדי להוות קיפוח של התובעת כבעלת מניות מיעוט בחברה. עיקרי טענותיו של הנתבע בעניין הקיפוח מסתכמים כדלקמן:

א. ביחס לטענה לפיה הוסתר מהתובעת מידע מהותי טרם חתימת ההסכם, טוען הנתבע כי הועברו כל המסמכים המהותיים והרלוונטיים לתובעת במהלך המשא ומתן בין הצדדים. זאת, לרבות דפי חשבון בנק של החברה; מסמכים בקשר לנתבעת 2 ולהליכים המשפטיים הרלוונטיים; ודוחות כספיים משנת 2018, אשר בהם צוין כי קיים חוב בחברה ל"צד קשור".

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

בנוגע לחובות החברה בטרם חתימת ההסכם, עומד הנתבע על כך שלא ניתן מצג לפיו החברה היא ללא חובות לצד ג' בטרם כניסת התובעת לחברה. יתר על כן, כתוב בהסכם שאין תוקף לכל מצג או התחייבות שניתנו בין הצדדים ללא התייחסות מפורשת בו (סעיף 5.6 להסכם). זאת ועוד, עומד הנתבע על כך שהתובעת ידעה על החוב כלפיו ועל היקפו המשוער עוד לפני כריתת ההסכם, אך בחרה לא להתעמק בעניין ולא להביע הסתייגות כלשהי.

נוסף על האמור, טוען הנתבע כי התובעת מושתקת מלטעון להטעיה ולהסתרת מידע בטרם חתימתה – זאת, לאור הצהרותיה והתחייבויותיה בהסכם. בין היתר, עומד הנתבע על כך שהתובעת הצהירה כי היא "[ערכה – מ.א.] את כל הבדיקות הדרושות לו לצורך התקשרותו בהסכם זה לרבות בקשר עם החברה ועם הנכס ולכל הנוגע אליו לרבות מצבו הפיזי, התכנוני והמשפטי" (סעיף 3.3.2 להסכם); כי היא "[לא] מסתמכת – מ.א.] לשם כך על מצגים הצהרות ומידע שקיבל מהמוכר או מהחברה למעט אלה מפורטים בהסכם זה ונספחיו" (סעיף 3.3.2 להסכם); וכי היא "[רוכשת – מ.א.] את המניות הנמכרות ביחס לחברה, במצבה כמות שהוא (AS-IS), והוא מודע לסיכונים הכרוכים בעסקה זו" (סעיף 3.3.3 להסכם). הנתבע מציין את התחייבותה של החברה בהסכם, לפיה "החברה לא מנעה מן הרוכש כל מידע שברשותה אשר יש בו על מנת להשפיע על רוכש סביר בדבר ההחלטה האם להתקשר בעסקה נשוא הסכם זה, אם לאו" (סעיף 3.2.6 להסכם).

ב. ביחס לטענה לפיה מידר את התובעת מפעילות החברה, טוען הנתבע כי הוסכם בין הצדדים מלכתחילה שהתובעת לא תשתתף בניהול השוטף של ענייני החברה, לרבות בהכנת הדוחות הכספיים שלה. לטענתו, אין לתובעת כבעלת מניות מיעוט זכות על פי דין לערוך את הדוחות הכספיים של החברה או לקחת חלק בהכנתם. זאת, בפרט כיוון שהתובעת לא מילאה תפקיד בהנהלה הביצועית או בדירקטוריון של החברה.

לשיטתו, התובעת אף קיבלה עדכונים שוטפים מצדו על מצב החברה, אשר כללו מידע על הליך התביעה הנגזרת והערעור הנלווה; על עיכובים בדוחות הכספיים והנסיבות הנלוות; ועל פרטים נוספים שרלוונטיים לניהול החברה. זאת, לצד מסירת הדוחות הכספיים של החברה בפועל לידה. לשיטתו, התובעת ידעה על הנסיבות החיצוניות שהובילו לעיכובים בהכנתם ובשליחתם של הדוחות הכספיים של החברה, כך שאין לקבל טענה לפיה היא מודרה מפעילות החברה.

ג. ביחס לטענה לפיה דרש מהתובעת לשאת בהוצאות החברה שלא כדין, השיב הנתבע כי התובעת חייבת לשאת במימון הליכים משפטיים מכוח סעיף 4.4 להסכם. לשיטת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

הנתבע, אין בהסכם כדי לפטור את התובעת מחלקה במימון הוצאות מסוג אלו, כך שהימנעותה מהווה הפרה כשלעצמה של ההסכם. התובעת, לעמדתו, ידעה על ההוצאות הכרוכות בהליכים המשפטיים של החברה, ותביעתה מהווה ניסיון פסול להימנע מלשאת בהוצאות כפי שהתחייבה.

ד. ביחס לטענה לפיה לא שילם הנתבע אגרה לרשם החברות ולא הגיש דוחות שנתיים לה, עומד הנתבע על כך שבוצעו הפעולות בפועל. לטענתו, החברה שילמה את אגרת הרשם בחודש ספטמבר 2022. לגבי הדוחות השנתיים, ציין הנתבע כי הוגשו הדיווחים השנתיים של 2020, וכי עיכובים בשליחת הדוחות של שנת 2021 נבעו מנסיבות חיצוניות שלא בשליטתו. לצד האמור, הדגיש הנתבע כי אין לחברה חובה לקיים אסיפות כלליות שנתיות, כך שעדכונים נעשו באופן ישיר בין מאור לבינו.

ה. ביחס לטענה לפיה מתנהלת "מלחמת חורמה" כנגד בעלי השליטה בנתבעת 2, השיב הנתבע כי מטרת הערעור, אשר החברה זכאית להגישו בדין, הייתה להשיא ערך לחברה ולשמור על האינטרסים שלה. הנתבע, לשיטתו, אף עדכן מראש את מאור בדבר כוונתו להגיש ערעור בהליך התביעה הנגזרת בשם החברה. לעמדת הנתבע, התובעת משתפת פעולה עם בעלי השליטה בנתבעת 2 מאחורי הקלעים שלא לטובת החברה.

ו. ביחס לטענה לפיה "סוכלו" ניסיונות של התובעת למכור את מניותיה לצד ג', טוען הנתבע כי לא עשה דבר כדי להכשיל את הצעת הרוכש הפוטנציאלי. במכתב התשובה ששלח לתובעת, הצהיר הנתבע כי אינו מעוניין לממש את זכות הסירוב הראשונה; כי כל העברת מניות חייבת באישור הדירקטוריון לפי התקנון; כי מתעורר חשש לפיו הרוכש הפוטנציאלי קשור לבעלי השליטה בנתבעת 2; וכי צפוי להתבצע גיוס של מימון בקרוב בדרך של הקצאת מניות. כלומר, אין "איום סרק" או כל מעשה אחר אשר נועד למנוע במכוון את מכירת המניות לצד ג'.

זאת ועוד, הנתבע עומד על כך שהתובעת ביקשה למכור את מניותיה לצד שלישי "עוין" לחברה – בעלי השליטה בנתבעת 2 – אשר כנגדם מתנהלים הליכים משפטיים מול החברה. לשיטת הנתבע, הציגה התובעת את הצעתו של הצד ג' בעילום שם וללא פירוט מלוא תנאי העסקה כפי שנדרש בתקנון החברה. נוסף על אמור, טוען הנתבע כי התנהלותה של התובעת חסרת תום לב ומנוגדת לתקנון החברה ולהסכם.

26. טוען הנתבע כי אין מקום להעניק סעד קיצוני של פירוק החברה בנסיבות דנן. מבלי לגרוע מטענותיו בקשר לאי היות החברה "מעין שותפות", עומד הנתבע על כך שהחברה היא סולבנטית ופעילה, ושאינן עילה אשר מצדיקה פירוק החברה לשם ייחוס נכסיה לבעלי המניות

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

בהליך דנן או העברתם בדרך אחרת. לשיטתו, בקשת התובעת לקבל סעד של פירוק נועדה כדי לזכות את עצמה במניות הנתבעת 2 על חשבון החברה.

27. לצד האמור, טוען הנתבע כי אין מקום להורות על אכיפת תנאי האופציה שבסעיף 4.3 להסכם. זאת, לטענתו, כיוון שלא ניתנה הודעה על מימוש האופציה כפי שנדרש בהסכם. לשיטתו, סעיף 5.7 להסכם מחייב את התובעת לשלוח הודעה לגבי מימוש זכות בו ישירות לנתבע. כיוון שהודעת התובעת, לטענתו, נשלחה לבא-כוחו בלבד, אשר "אינו מייצג שלו לצרכי ההסכם ומימוש האופציה" [סעיף 64 לכתב ההגנה המתוקן], אין מדובר במימוש בפועל של תנאי האופציה בהסכם. משחלף המועד לשיגור הודעה בדבר מימושה, טוען הנתבע כי פקעה האופציה ועמה הזכות לאכוף אותה.

זאת ועוד, טוען הנתבע, מבלי לגרוע מהאמור לעיל, כי אין לאכוף את סעיף האופציה לאור הפרתו של ההסכם מצד התובעת. לעמדתו, לא זכאית התובעת לתמורה בגין הסעיף לאור הנזקים שנגרמו לו לכאורה מהתנהלותה של התובעת. ככל שייקבע כי יש לאכוף את מימוש האופציה שבהסכם, מבקש הנתבע לקזז מערך התמורה את הנזקים שנגרמו לו על-ידי התובעת בסך של 1.785 מיליון ש"ח.

הנתבע טוען כי רישום הסעד בכתב התביעה כסעד לאכיפה נועד להתחמק מתשלום אגרה כנדרש לגבי סעד כספי שהוא הסעד האופרטיבי למעשה. זאת, לטענתו, בניגוד להלכה הפסוקה, אשר מחייבת את התובעת לשלם אגרה לפי מהות הסעד המבוקש הסופי. כתוצאה, מתבקש להורות על מחיקת העילה והסעד על הסף, או, לחילופין, לגופו של עניין.

28. לבסוף מצהיר הנתבע כי אין התנגדות מצדו שהתובעת תמכור את מניותיה לצד ג', ככל שאין מדובר בבעלי השליטה בנתבעת 2 או צד קשור אליהם. זאת, לטענתו, בכפוף לקיום חובותיה של התובעת לפעול בהתאם להוראות ההסכם (סעיף 62 לכתב ההגנה המתוקן).

דיון והכרעה

טענות סף

29. בהליך דנן, מעלה הנתבע שלוש טענות עיקריות לדחיית התביעה על הסף. ראשית, נטען כי התובעת מנסה להתחמק שלא כדין מתשלום אגרה כחלק מבקשתה לאכוף את סעיף האופציה בהסכם [ס' 12, 66 לכתב ההגנה המתוקן; ס' 41 לסיכומי הנתבע]. שנית, הנתבע עומד על כך שלא צורפה החברה כבעלת דין, מה שמונע מהתובעת לזכות בסעדים אשר משפיעים במישרין עליה – לרבות פירוק החברה תוך חלוקה בעין של נכסיה [ס' 6 לכתב ההגנה המתוקן, ס' 32

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

לסיכומי הנתבע. לבסוף, סבור הנתבע כי צירוף הנתבעת 2 לתובענה נעשה בחוסר תום לב תוך שיתוף פעולה פסול עם בעלי השליטה בנתבעת 2 [ס' 10 לכתב ההגנה המתוקן, ס' 35 לסיכומי הנתבע].

30. לא מצאתי בטענות הנתבע בדבר צירופם, או אי-צירופם, של נתבעים כדי לגרוע מן ההכרעה בפסק דין זה. בנוגע לצירוף הנתבעת 2 להליך דן, לא ביסס הנתבע כל עילה אשר בגינה בית המשפט צריך להתערב בצירוף כאמור. אף אם הצירוף נעשה במכוון ובחוסר תום לב, כפי שטען הנתבע בסיכומיו [סעיף 35 לסיכומי הנתבע], הנתבע לא ציין את נפקות הדבר על ההליך דן ועל ההכרעה כאמור. אין בכתבי טענותיו עילה משפטית קונקרטית אשר נובעת מצירוף פסול לכאורה של הנתבעת 2.

31. בנוגע לאי-צירוף החברה כבעלת דין, ייתכן שיש בכך כדי להגביל את היקף הסעדים אשר יכולים להינתן בנסיבות העניין, וזאת בשל ההשלכות אשר יכול ויחולו כלפיה ללא יכולתה להתגונן בפני בית המשפט. ואולם, כפי שיוסבר להלן, ההכרעה בפסק דין זה מוגבלת להסכם בעלי המניות שהחברה איננה צד לו.

32. בנוגע לטענת האגרה, ההלכה היא כי סעד בגדרו מתבקש בית המשפט ליתן הוראות לרכישת מניות, אף מבלי לפרט את טיבן ומהותן ומבלי להעריך את שווי המניות, הוא סעד אופרטיבי ולכך השלכות מעשיות על סיווג תשלום האגרה [ראו: [רע"א 9920/17 סיריל כהן סולל נ' KEYRUS SA FRANCE](#), בפס' 13 לפסק הדין (נבו, 12.4.2018) (להלן: "עניין סולל")]. בתביעה שהוגשה לפי סעיף 191 לחוק החברות הכוללת מרכיבים של סעד כספי, יש לשלם אגרה בגינו [עניין סולל, בפס' 10; [רע"א 783/05 נילי ענבי נ' אייל קורן](#) (נבו, 20.6.2006) (להלן: "עניין ענבי")]. שאלת סיווג תשלום האגרה נבחנת בהתאם לנסיבות המקרה, כאשר נהוג לבחון, בין היתר, האם הסעד המבוקש הוא סעד כספי ישיר; והאם הצד שזכאי לסעד הצהרתי יידרש להגיש תובענה נוספת למתן סעד אופרטיבי [ראו: עניין סולל, בפס' 11; עניין ענבי, בפס' ח(9) לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין].

בנסיבות העניין, נראה שמתן הוראה לאכוף את סעיף האופציה בהסכם, אשר טמון ברכישת מניות בתנאי מחיר שניתנים במפורש לביטוי כספי, מהווה תביעה למתן סעד כספי המחייבת תשלום אגרה לפי [תקנה 6 לתקנות בתי המשפט \(אגרות\)](#), התשס"ז-2007 (להלן: "תקנות האגרות"). עם מתן הוראה לאכוף את סעיף האופציה, תזכה למעשה התובעת בשווי הכספי של מניותיה מבלי להידרש לתובענה נוספת מטעם בית המשפט. זאת ועוד, נוסח הסעדים המבוקשים על-ידי התובעת בסיכומיה מעיד על רצונה לזכות בסעד כספי ישיר [ראו סעיפים 91.2-3 לסיכומי התובעת]. בשעה שמדובר בסעד הכופה על הנתבע לרכוש את מניות התובעת,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

המשמעות המעשית היא העברת כסף מהנתבע לתובעת [ראו: [רע"א 8223/22 כוכב הצפון יזמות בע"מ נ' גלילאו טק בע"מ](#), בפס' 27 לפסק דינה של השופטת ר' רונן (נבו, 1.1.2023)].

משכך האגרה שבה חבה התובעת היא האגרה החלה על תביעה לסעד כספי. לצרכי אגרה ועל מנת לייתר הליכי הערכה לצרכי אגרה ובהתאם להודעת התובעת כפי שתוצג להלן, נקבע הסעד הכספי המבוקש לסך אשר שוויו 1,400,000 ₪.

עילת הקיפוח – מסגרת נורמטיבית

33. סעיף 191(א) לחוק החברות מפרט את הזכות של בעל מניות במקרה של קיפוח:

"191. (א) התנהל ענין מענייניה של חברה בדרך שיש בה משום קיפוח של בעלי המניות שלה, כולם או חלקם, או שיש חשש מהותי שיתנהל בדרך זו, רשאי בית המשפט, לפי בקשת בעל מניה, לתת הוראות הנראות לו לשם הסרתו של הקיפוח או מניעתו, ובהן הוראות שלפיהן יתנהלו עניני החברה בעתיד, או הוראות לבעלי המניות בחברה, לפיהן ירכשו הם או החברה כפוף להוראות סעיף 301, מניות ממניותיה."

34. הגדרתו של המונח "קיפוח" לא ניתנה במפורש בחוק החברות. עם זאת, היא זכתה לפרשנות ענפה בפסיקת בית המשפט העליון, ולפיה קיפוח מתרחש כל אימת שנעשתה פגיעה ב"ציפיותיו הלגיטימיות" של בעל מניות תובע [ראו למשל: [ע"א 275/89 דוידזון נ' אורנשטיין](#), פ"ד מו(1) 125, 132 (1991) (להלן: "עניין דוידזון"); זוהר גושן ואסף אקשטיין [דיני חברות](#) 322 (2023) (להלן: "גושן ואקשטיין")]. זאת, בהתאם לאופי החברה ולמכלול נסיבות המקרה, וללא דרישה לפיה יש בהתנהגות הצדדים משום הפרת זכות [ראו: עניין דוידזון, בעמ' 132; גושן ואקשטיין, בעמ' 322; [ה"פ 62497-12-19 רייטון נ' ימין ואח'](#), בפס' 70 לפסק דינו של השופט י' שרביט (להלן: "עניין רייטון")].

דבריה של השופטת שטרסברג-כהן בע"א [2699/92 ניסים בכר נ' ת.מ.מ. תעשיות מזון מטוסים \(נתב"ג\) בע"מ](#), נ(1) 238 (1996) (להלן: "עניין בכר") ממחישים את תפיסת בית המשפט בנוגע לקיפוח המיעוט:

"זהו סעיף של קביעת נורמה כללית וגמישה להתערבות בית המשפט לשם קביעת נורמה של הוגנות גם בתחום המסחרי של ניהול חברה... הביטוי 'קיפוח', שהחליף את הביטוי 'עושק המיעוט', הביא עמו

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

פרשנות ליברלית המקלה על המיעוט שקופח לזכות בסעד כנגד הורב המקפח... קיפוח המיעוט בחברה הוא בעיקרו מצב של חלוקת משאבים בצורה בלתי הוגנת במיתחם יחסי בעלי השליטה בחברה ובעלי מניות מיעוט בה... במקרה של קיפוח, מסור לבית המשפט שיקול-דעת נרחב, לעניין קביעת העקרונות הנורמטיביים בסוגיה זו, והסעדים ההולמים. ההכרעה נעשית בכל מקרה לגופו, וכך נוצק תוכן למסגרת הכללית שנקבעה בחוק" (ראו פס' 11-7 לפסק דינה).

35. מטרת הסעד להסרת קיפוח היא להקנות לבית המשפט כלים להתמודד עם מצבים שבהם קיים חשש לחלוקת משאבים בלתי הוגנת בין בעלי המניות, בפרט כאשר מדובר בבעל שליטה אלמול בעלי מניות מיעוט [ראו: ע"א 8712/13 אדלר ואח' נ' לבנת ואח', בפס' 65 לפסק דינו של השופט דנציגר (נבו, 1.9.2015) (להלן: "עניין אדלר")]. כמו כן, ההוראה נועדה להעניק סעד למקופח ולא להעניש את המקפח – כתוצאה, קיומו של קיפוח תלויה בשאלה האם קיימת תוצאה מקפחת ללא תלות במניעיו של המקפח [ראו למשל: עניין אדלר, בפס' 65; ה"פ (כלכלית) 58628-11-17 יואל בונדורובסקי נ' אורי סגל, בפס' 3-4 לדיון בפסק דיני (נבו, 30.12.2020) (להלן: "עניין בונדורובסקי")].

36. נטל ההוכחה אשר מוטל על בעלי המניות המבקשים סעד למקרה של קיפוח הוא להוכיח באופן לכאורי את קיומו של הקיפוח [ראו: ע"א 5025/13 פרט תעשיות נ' דדון חביב, בפס' 8 לפסק דינה של השופטת חיות (נבו, 28.2.2016) (להלן: "עניין פרט תעשיות")]. ככל שעומדת התובעת בנטל זה, יעבור נטל ההוכחה לנתבע להראות, על פי מאזן ההסתברויות, כי החברה לא נוהלה בדרך שעולה כדי קיפוח המיעוט (ראו למשל: ע"א 8857/21 גינזבורג נ' מדיפאואר, בפס' 35 לפסק דינו של השופט שטיין (נבו, 26.2.2023) (להלן: "עניין גינזבורג")].

37. בית המשפט רשאי להעניק מגוון של סעדים לשם הסרת קיפוח בחברה או להפרדת כוחות בין בעלי המניות בה [ראו: ת"א (כלכלית) 56376-01-20 תדהר ייזום והשקעות נדל"ן בע"מ נ' סמואל גרופ בע"מ, בפס' 43 לפסק הדין (נבו, 14.12.2021) (להלן: "עניין תדהר")]. בבואו להכריע בדבר הסעד המתאים בנסיבות העניין, ניתן לשקול, בין היתר, את השיקולים הבאים:

"...שיקולי צדק; תום הלב וניקיון הכפיים של כל צד; נכונו של צד לפתור את הסכסוך בדרכי שלום; מידת הקיפוח; האחזקות של כל צד וגובה השקעתו; התועלות שיפיק כל צד מול הנזקים שייגרמו לכל צד כתוצאה מהסעד שיינתן; נזקים שייגרמו עקב כך לצדדים שלישיים כמו עובדים וספקים; הזיקה המיוחדת של כל צד לחברה או לתחומי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

עיסוקיה; ופערי הכוחות בין הצדדים – הן פערי כוחות כלכליים והן פערים במישורים אחרים" [עניין מגנזי, בפס' 15].

38. בית המשפט רשאי להעניק סעד של הפרדת כוחות במקרה שנוצר אובדן אמון בין בעלי מניות בחברה אשר מאופיינת כ"מעין שותפות", אף ללא הוכחתו של קיפוח בנסיבות העניין [ראו למשל: עניין אדלר, בפס' 72, 74; עניין רייטון, בפס' 21]. זאת, כיוון שבחברה אשר מאופיינת כמעין שותפות יש בן השאר, ציפייה לגיטימית של הצדדים לניהול משותף של החברה [ראו: עניין אדלר, בפס' 66; רע"א 9646/04 חסקי אלון ייזום בניה והשקעות בע"מ נ' אריה מיכלסון חברה ליזמות בע"מ, נט(3) 380, בפס' 4 לפסק דינו של השופט א' גרוניס (2005) (להלן: "עניין חסקי")]. יצוין כי ישנה גישה לפיה יש לנקוט בסעד של הפרדת כוחות במשורה ובמקרים חריגים בלבד [ראו: ע"א 2376/21 יוסף לוי נ' יונה לוי, בפס' 13 לפסק דינה של הנשיאה א' חיות (נבו, 13.8.2023); ע"א 94/20 טוביה לוסקין נ' גבעות עולם נפט בע"מ, בפס' 15 לפסק דינו של השופט נ' סולברג (נבו, 18.8.2022) (להלן: "עניין גבעות עולם")].

האם החברה היא מעין שותפות?

39. ככלל, הבחינה של חברה כמעין שותפות לצורך הענקת סעד להסרת קיפוח או להפרדת כוחות צריכה להיעשות בזהירות, תוך ניתוח אד-הוק של נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. בעניין אדלר, פירט השופט דנציגר רשימה פתוחה של מבחני עזר לשם סיווגה של חברה כמעין שותפות לצורך הדיון בעילת הקיפוח:

"האם פעילות החברה מאופיינת ביחס אישי בין בעלי המניות, הכוון באמון הדדי; האם יש הבנה בין בעלי המניות אודות ניהול משותף של עסקי החברה; האם בעלי המניות החליטו להטיל הגבלות על העברת המניות בחברה; מהו מספר בעלי המניות; ומהם יחסי אחזקותיהם ... האם מדובר בחברה משפחתית; עד כמה ענפים ומגוונים עסקיה של החברה; מהי מדיניות חלוקת הרווחים ונטילת הערבויות בחברה; וכיצד בחרו הצדדים להציג את עצמם בינם לבין עצמם ומול צדדים שלישיים – אם כי ניתן לסבור כי מבחנים אלו נותנים דגש רב מדי לצורת היחסים שבין בעלי המניות במקום להתמקד במהותם" [עניין אדלר, בפס' 77].

לצד האמור, כב' השופט דנציגר מדגיש כי מדובר במבחני עזר צורניים בעיקרם, כך שהבחינה צריכה להתרכז בראש ובראשונה במהות היחסים בין הצדדים:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

"... אם כי ניתן לסבור כי מבחנים אלו נותנים דגש רב מדי לצורת היחסים שבין בעלי המניות במקום להתמקד במהותם. על כל פנים, ברי כי הבחינה צריכה להיות קפדנית וכי אין לתת לאף מבחן – כשהוא עומד בפני עצמו – משקל מכריע" [שם, בפס' 77].

40. עומד הנתבע על כך שאין לסווג את החברה כמעין שותפות לצורך הדיון בעילת הקיפוח. זאת, לשיטתו, כיוון שהוסכם מראש שהתובעת, ומאור כזרועה הארוכה, לא ייקחו חלק בניהול החברה; כיוון שגזית כדירקטור יחיד בחברה אחראי לניהול התפעולי שלה; וכיוון שהתובעת לא לקחה, ולא ביקשה לקחת, חלק בניהול ענייני החברה, לרבות בעריכת הדוחות הכספיים ובאיתור עסקאות פוטנציאליות. כבעל שליטה ודירקטור יחיד בחברה, טוען גזית כי אין לתובעת ציפייה לגיטימית לנהל במשותף את ענייני החברה עמו.

41. אכן, טענותיו של גזית בדבר חוסר האיזון בין הצדדים בכל הנוגע לניהול השוטף של החברה מסברות את האוזן. הוסכם כי גזית אחראי לניהול השוטף בהיותו **"הדירקטור היחיד בחברה"** [סעיף 3.1.2. להסכם], ואין למאור ולתובעת תפקיד פורמלי בהנהלת החברה. בנוסף, היו מספר החלטות שהתקבלו על-ידי גזית באופן חד-צדדי לאורך השנים. זאת, לדוגמה, בכל הנוגע לניהול ההליכים המשפטיים של החברה [פרוטוקול הדיון מיום 9.6.2025, בעמ' 24 בשורות 15-22]; לעריכת הדוחות הכספיים [שם, בעמ' 27 בשורות 6-27]; ולהתקשרות מול רואה החשבון של החברה [שם, בשורות 25-27].

זאת ועוד, מאור הודה שגזית אחראי לעניינים השוטפים בניהולה, ושיציפייה זו הייתה מובנת בטרם הכניסה לחברה:

"ש: שנייה, תן לי לשאול. אתה נכנסת לחברה שמראש ידעת שאתה 20 אחוז, מראש ידעת שאתה לא מנהל בחברה כלום, מראש ידעת ששלומי ממשיך לנהל את החברה, נכון? נכון שלחברה הזאת נכנסת? ת: שלומי,

ש: זה נכון שלחברה הזאת נכנסת? תענה לי בכן או לא.

ת: כן." [פרוטוקול החקירה הנגדית של מאור מיום 9.6.2025, בעמ' 33 בשורות 13-19].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

42. עם זאת, מצאתי, על פי הראיות שבפני, כי בפועל הדברים התנהלו אחרת. בנסיבות העניין, שוכנעתי כי יש תשתית עובדתית המלמדת כי החברה התנהלה כמעין שותפות בפועל, וזאת תוך יישום מבחני העזר של כב' השופט דנציגר.

א. ניהול החברה בפועל מתאפיין בקשר אישי בין הצדדים הכרוך באמון הדדי בין מאור לבין גזית. לאורך השנים, הצדדים התנהלו בשיתוף פעולה בכל הנוגע לניהול ענייני החברה והתקשרו דרך ערוצים בלתי פורמליים, לרבות דרך התכתבויות שוטפות ב WhatsApp [ראו נספח 6 לתצהיר עדות ראשית של מאור]. התכתבויות בין הצדדים מלמדות על שיח דו-צדדי בנוגע לענייני החברה, אשר כללו, בין היתר, התייעצויות שוטפות על הזדמנויות עסקיות שאיתרו הצדדים [לדוגמה, ראו שם, בעמ' 47, 49, 51, 54-56, 57-58] ותזכורות חוזרות בנוגע למשימותיהם הדחופות [לדוגמה, ראו שם, בעמ' 43-44, 51 (בשורות 15-16), 64-65, 68].

לדוגמה, ראו התכתבות של הצדדים מיום 4.2.2020 בנוגע לפרויקט השקעה פוטנציאלי ולדרכי מימונו. על מנת להסיר את חששותיו של מאור בנוגע לנטילת הלוואה לצורך מימון הפרויקט, נשלחה על-יד גזית הודעה למאור כדלקמן:

"תאמין בי ובשותפות שלנו. אל תקשיב לאחרים. אין בעסקה הזו כל סיכון. כבר שוחחתי עם סופר פארם ועם שופרסל ועם מכבי. הביקוש עצום. עוד לא אמרתי להם היכן אבל הם מאוד רוצים. יאללה, תחליט ותעזכן" [נספח 6 לתצהיר עדות ראשית של מאור, בעמ' 61 (ההדגשה אינה במקור – מ.א.)].

ההתקשרות הבלתי-פורמלית של הצדדים התבטאה גם בדרכים אחרות. החברה, לדוגמה, הדגישה בתקנונה כי היא **"אינה חייבת לקיים אסיפות כלליות שנתיות אלא ככל שהדבר דרוש למינוי רואה חשבון מבקר ו/או לפי דרישה של אחד או יותר מבעלי המניות או הדירקטורים בחברה"** [ראו סעיף 6 לתקנון החברה], ולא הוצגו ראיות בדבר כינוס פורמלי של ישיבות דירקטוריון או אספות שנתיות.

זאת ועוד, וכחלק מניהול ענייני החברה, הסתמכו האחד על השני בנוגע לניהול עצמאי של משא ומתן מול גורמים חיצוניים [לדוגמה, ראו נספח 6 לתצהיר עדות ראשית של מאור, בעמ' 51 (בשורות 7, 11-12; עמ' 58-60]; בנוגע להתקשרות מול גורמים פיננסיים לשם השגת הלוואות לחברה [לדוגמה, ראו שם, בעמ' 58 (בשורות 21-22; עמ' 61

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

בשורות 13-8; ובנוגע להתנהלות מול רשם החברות [לדוגמה, ראו שם, בעמ' 65 (בדבר ההסתמכות של מאור על גזית בנוגע לטעות בדיווח לרשם)].

ב. לשון ההסכם על רקע התנהלות הצדדים בפועל מלמדת על מגמת הצדדים לניהול משותף של עסקי החברה בצד הניהול הפורמלי בידי גזית. בהסכם, מוסכם בין הצדדים כי **"הצדדים מתחייבים לסייע בקידומה ושגשוגה של החברה ככל שניתן וכי יפעלו האחד כלפי משנהו בכל הקשור לניהול ענייני החברה בתום לב, בשקיפות, בניקיון כפיים ובנאמנות וימסרו דיווח מלא ומדויק על כל פעולה הנוגעת לחברה ולעניינה"** [סעיף 5.1 להסכם; הדגשות לא במקור – מ.א.]. לשון ההסכם מצביעה על ציפייה משותפת של הצדדים לניהול ענייני החברה בשיתוף פעולה.

ג. ההסכם בין הצדדים מטיל הגבלות על העברת המניות בחברה. לעניין עבירות המניות, נקבע בהסכם כי **"לרוכש ולמוכר תהיה זכות סירוב ראשונה במכירת מניות רעהו וכן זכות הצטרפות למכירת מניות (tag-along) רעהו"** [סעיף 4.2 להסכם]. זאת אומרת, שני הצדדים הגבילו מרצון את היכולת של גורמים זרים להצטרף כבעלי מניות בחברה ללא הסכמת האחר [השוו: עניין **פרט תעשיות**, בפס' 17]. יתר על כן, תקנון החברה קובע כי **"כל העברת והקצאת מניות חייבת באישור הדירקטוריון"** [סעיף 5 לתקנון החברה]. ניתן להבין מלשון המסמכים הנדונים כי הצדדים פעלו מראש לשמר את מערכת היחסים ביניהם מפני התערבות חיצונית [השוו: עניין **בונדורובסקי**, בפס' 8(ו) לדיון בפסק הדין].

ד. מדיניות המימון של החברה מלמדת על ציפייה משותפת לכיסוי הוצאותיה. ככל שתידרש החברה למימון נוסף, התחייבו הצדדים מראש **"[להעמיד – מ.א.] את ההון הנדרש לחברה כל אחד בהתאם לשיעור חלקו בהון המונפק של מניות החברה, וזאת כהלוואות בעלים או כנגד הקצאת מניות..."** [סעיף 4.4 להסכם]. כלומר, התחייבו הצדדים לשתף פעולה בגיוס כספים לקופת החברה מכיסם האישי, על פי שיעור בעלותם היחסי בה [לדוגמה ליישום תנאי זה, ראו: עניין **פרט תעשיות**, בפס' 17].

ה. מדובר בחברה פרטית עם שני בעלי מניות בלבד.

43. לאור האמור לעיל, מצאתי שיש לסווג את החברה כמעין שותפות לצורך הדיון במתן סעד להסרת קיפוח ו/או להפרדת כוחות בין הצדדים. אף אם היחסים בין מאור, מטעם התובעת, וגזית התבטאו בפערי כוחות בינם בכל הנוגע לניהול החברה ולהיות גזית מנהל יחיד באופן פורמלי, יתר המאפיינים של קשר מעידים על שיתוף פעולה רציף וציפייה לניהול משותף של

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

החברה. זאת, מקום שבו מדובר בחברה פרטית עם שני בעלי מניות עיקריים, אשר ניהול החברה כרוך ביחסי אמון וידידות [השוו: עניין חסקי, בפס' 4].

האם נוצר אובדן אמון בין הצדדים?

44. כזכור, בית המשפט רשאי להורות על סעד של הפרדת כוחות אם נוצר אובדן אמון בין בעלי מניות בחברה אשר מאופיינת כמעין שותפות. משמצאתי כי החברה התנהלה כמעין שותפות יש לבחון את שאלת משבר האמון אם אכן הוכח.

45. טוען הנתבע כי אין בהתנהלות הצדדים כדי לבסס טענה בדבר אובדן אמון או מבוי סתום אשר מזכה את התובעת לסעד של הפרדת כוחות. לשיטתו, לא הייתה ציפייה מלכתחילה לניהול משותף של ענייני החברה, ולא היה שינוי מהותי ביחסי הצדדים מתחילת הסכסוך הנדון ועד היום. הצדדים פועלים מכוח אינטרסים משותפים, והתובעת מקבלת את כל המידע הנדרש על ענייני החברה כפי שהיא זכאית לו. לכן, עומד הנתבע על כך שאין עילה להורות על סעד של הפרדת כוחות מחמת אובדן אמון והגעה למבוי סתום בניהול ענייני החברה, לרבות בשל שגזית הוא מנהל יחיד.

46. לאחר שעיינתי בכלל המסמכים והטענות הרלוונטיים, מצאתי כי יש ראיות להיווצרותו של אובדן אמון בין מאור וגזית אשר יש לו השלכה ברמת בעלי המניות וברמת החברה וניהולה. דומה ששבר זה מצריך ומצדיק מתן סעד מטעם בית המשפט. להלן האינדיקציות המרכזיות:

א. התבטאויות הצדדים מלמדות על קרע ניכר בינם בכל הנוגע לענייני החברה, אשר ככל הנראה החריף בעקבות ההליכים המשפטיים המתמשכים. חלק מאמירותיהם כאמור מוצגות כדלקמן:

"תראה, אני הייתי תמים. אני באמת חשבתי שנכנסתי לעסק עם בן אדם נורמלי, נורמטיבי. וטעיתי..." [פרוטוקול החקירה הנגדית של מאור מיום 9.6.25, בעמ' 13 שורות 13-14].

"כי הבנתי שיש לי עסק עם נוכל... חוסר אמון, לא מאמין לו" [שם, בעמ' 16 שורות 10-12].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

"זה הדרך שלי הייתה זה. זה שהבנתי שהוא נוכל, אז הוא נוכל. זה שאין אמון, אז אין אמון. זה שהבן אדם מבקש ממני 700 אלף שקל פתאום, אז..." [שם, בעמ' 17 בשורות 18-20].

"אחרי ששלומי שיחק אותי, תפס אותי בן ערובה 5 שנים או 4, 6 שנים ולא לעשות כלום איתי..." [שם, בעמ' 18 בשורות 12-13].

"אחרי שידעתי שהוא משקר עליי כל היום וגונב אותי, אז כבר איבדתי את האמון. אחרי שהוא הוציא אותי מרשם החברות בלי שאני יודע... התחיל לאט לאט להיכרסם האמון, ושם ירד לי כל האמון לגמרי" [שם, בעמ' 42 בשורות 26-31].

"...וזה הסיבה שהלקוח שלך חגי, בעצם נהנה מזה, מערך המניות שלו שעולה, ולכן אני לא מבין למה הוא מלין על המשפטים" [פרוטוקול החקירה הנגדית של גזית מיום 9.6.2025, בעמ' 54 בשורות 11-13].

"לא הייתי מתקשר [עם התובעת – מ.א.] ומוכר לה ממניות שבבעלותי לו ידעתי שבהמשך היא תפעל נגדי ונגד החברה מאחורי גבי..." [תצהיר עדות ראשית של גזית, בעמ' 5 בס' 19].

ב. כשנה לפני הגשת התביעה רוב התכתבויות הצדדים עברו לידי עורכי דינם. זאת, לאחר שנים שבהם הצדדים התכתבו זה עם זה באופן שוטף ובלתי פורמלי. לעיתים תכופות, השיח בין עורכי הדין לבין הצדדים, ובין עורכי הדין לבין עצמם, שיקף את הקרע שנוצר בעניין. לדוגמה, ראו להלן:

"נראה, כי הנך מתנהל בחברה כבתוך שלך ומתעלם מקיומה של מרשתי אלא כאשר הנך זקוק למימון לפעולות שונות ומשונות" [בא-כוח התובעת במכתב פנייה מיום 18.1.2022 אשר מצורף כנספח 8 לתצהיר עדות ראשית של מאור].

"במקום להיות שותפה ולתמוך במאבק כפי שהתחייבה. במקום לעזר להציל גם את ערך מניותיה שלה מרשתת [התובעת – מ.א.] מתחמקת מחובותיה טומנת ראשה בחול במחשבה מוטעית שאין לה אחריות –

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

ויש פעמים ובמועדים משתנים שהיא שולפת את ראשה מתוך תקווה שהחובות שלה חלפו, מגלגלת עיניים ותוהה היכן זכויותיה" [מכתב תשובה של גזית מיום 25.1.2022 שמצורף כנספח 9 לתצהיר עדות ראשית של מאור].

"תשובתך אינה אלא התחכמות... אתה הגשת יפוי כח לתיק בית המשפט בסכסוך שבנדון ותשובתך מיתממת" [בא-כוח התובעת בהתכתבות מיום 6.6.2024 אשר מצורף כנספח 15 לתצהיר עדות ראשית של מאור].

ג. הליך הגישור בין הצדדים לא צלח.

ד. הצורך מלבד מאור, גזית פעל בשנת 2022 כדי להביא לסיום השותפות דרך איתור הזדמנויות למכירת מניות התובעת לצד ג' [ראו נספח 6 לתצהיר עדות ראשית של מאור, בעמ' 75-74]. גזית גם לא הביע התנגדות עקרונית לסיום השותפות בין הצדדים [לדוגמה, ראו סעיף 62 לכתב ההגנה המתוקן].

47. כתוצאה, מסקנתי היא שנוצר אובדן אמון בין הצדדים אשר מורה על הצורך בהענקת סעד בדבר הפרדת כוחות בין הצדדים. זאת ועוד גזית חושד במאור שמשתף פעולה עם "גורמים עוינים" לחברה אשר כנגדם מתנהלים הליכים משפטיים. מאור ביקש למכור מניותיו לצד שלישי אשר הוא בחר לחושף את זהותו רק במהלך ההליכים כאן. יקשה לראות כיצד על רקע חשדות אילו והקרע המתואר בין השניים, ניתן לקיים ניהול משותף פתוח וענייני של החברה. דומה שאין דרך אחרת לשמור על ניהולם התקין של ענייני החברה מלבד לבצע הפרדת כוחות בין הצדדים. זאת, מבלי לנקוט עמדה לגבי אחריותם של מי מהצדדים להגעתם למצב של אובדן האמון ביניהם, כיוון שהיא לא נדרשת להכרעת המחלוקת הנדונה.

האם התובעת קופחה על-ידי הנתבע?

48. מבלי לגרוע ממסקנתי לעיל, בחרתי לבחון את טענות הצדדים בדבר עילת הקיפוח לגופו של עניין. אתייחס לכל טענה עיקרית של התובעת בנפרד, ואבחן באיזה מידה, אם בכלל, נפגעו ציפיותיה הלגיטימיות.

49. כאמור, מצאתי כי יש מקום לסווג את חברה כמעין שותפות לצורך הדיון בעילת הקיפוח. ייתכנו מקרים שבהם לא תוכר פגיעה בציפייה לניהול משותף בחברה שהיא מעין שותפות. זאת,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

לדוגמה, כאשר הצדדים מנהלים במשותף את החברה בפועל, אף אם נפגעה זכות "פורמלית" של בעל מניות בחברה [ראו: ע"א 6496/11 יעקב ססבון נ' אפרים (עופר) סולומון, בפס' 22 לפסק דינו של השופט ס' גיבוראן (נבו, 28.1.2014)].

לצד האמור, זוהה בפסיקה מגוון של נסיבות אשר מקימות ציפייה לגיטימית מצד בעלי מניות מיעוט. בעניין **גינזבורג**, עומד השופט שטיין על נסיבות שבהן עשוי בית המשפט להכיר בזכותו של בעל מניות מיעוט לסעד להסרת קיפוח ולהפרדת כוחות:

"זה מכבר הכירה פסיקתנו בנסיבות שונות כנסיבות אשר מקימות את זכותו של בעל מניות המיעוט להסרת הקיפוח ולהפרדת כוחות בחברה, ובהן: ניהולה הכושל של חברה; פגיעה מתמשכת בציפיותיו הלגיטימיות של המיעוט להשתתפות בניהולה השוטף ובחלוקת רווחיה; וכן משבר אמון חריף בין בעלי המניות בחברה פרטית אשר מנוהלת כמעין-שותפות" [עניין גינזבורג, בפס' 33].

אדון להלן בטענות התובעת תוך התחשבות בשאלת קיומן של ציפיות לגיטימיות כאמור.

רישום החוב ל"צד קשור"

50. ככלל, קיימת לתובעת ציפייה לגיטימית לחלוקת הוגנת של משאבי החברה בינה לבין הנתבע כבעלי מניות בה [ראו: עניין **פרט תעשיות**, בפס' 8; ע"א 4179/17 **יותר סוכנות לביטוח** (1989) בע"מ נ' **ערן רובין**, בפס' 49 לפסק דינו של השופט מינץ (נבו, 6.12.2018) (להלן: "עניין רובין")]. ציפייה זו מתחזקת כאשר מדובר בחברה פרטית עם מספר מצומצם של בעלי מניות, אשר מקים פתח גדול יותר לניצול המיעוט על-ידי בעל מניות רוב [עניין **רובין**, בפס' 50; אירית חביב-סגל **דיני חברות** 608-610 (2007) (להלן: "חביב-סגל")].

51. דרך אחת להכיר בחלוקה לא הוגנת של משאבי החברה היא להראות כי נעשתה משיכה חד-צדדית של כספי החברה לטובת בעל מניות הרוב [לדוגמה, ראו: ת"א (כלכלית) 6310-09-19 **גיל בלוטרייך נ' אלכס שניידר**, בפס' 186 לפסק דינו של סגן הנשיא דאז ח' כבוב (נבו, 16.8.2020)]. משיכה כזו יכולה להתבטא, בין היתר, בהעברות כספים מקופת החברה ללא תיעוד מניח את הדעת לגבי החיובים בפועל [לדוגמה, ראו: ת"א (כלכלית) 56587-06-17 **נדב קינן נ' זוהר זאזא שראלי**, בפס' 19-23 לפסק דינה של השופטת ר' רונן (נבו, 26.10.2020) (להלן: "עניין קינן")].

52. בענייננו, סבורני כי הרימה התובעת את הנטל להראות שרישום החוב לטובת הנתבע ללא הסבר מספק מצדו, פוגע בציפיותיה הלגיטימיות כבעלת מניות מיעוט לחלוקת עושרה של החברה –

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

נכסיה זכויותיה וכספיה – בהתאם לאחוז הבעלות בלא כרסום באילו לטובת בעל מניות הרוב. הרישום הבלתי מבואר באשר לחוב הלכאורי של החברה לגזית עלול ליצור חשש מהותי שהתובעת תקופח על-ידי הנתבע. בביאור 5 לדוחות הכספיים של החברה לשנת 2018, נרשם חוב של החברה לטובת "צד קשור" בסך של כ-310,181 ש"ח ללא כל תיאור בדבר פרטי החוב [נספח ד' לתצהיר עדות ראשית של גזית, בעמ' 54]. בביאור 5 לדוחות הכספיים לשנת 2019, ניתן לראות כי גובה החוב עולה לסך של כ-494,490 ש"ח עם תיאור ולפיו החוב הוא "בהתאם להסכם עם צד קשור החברה חבה לו תשלום דמי ניהול החל מ 2007 וייעוץ שוטף החל משנת 2010" [נספח ו' לתצהיר עדות ראשית של גזית, בעמ' 73]. זאת, ללא ראיות נוספות ולו לכאורה בדבר הבסיס לגובה החוב ולחישובו.

בחקירה הנגדית, הודה הנתבע כי הוא "הצד הקשור" שרשום בדוחות הכספיים, ונתן הסבר לכאורה לגובהו:

ש: בדוח הכספי של 2018, אם תפתח אותו, כתוב שיש צד חוב לצד

קשור, של 300 אלף ש"ח. זה אתה?

ת: כן, אני צד קשור.

ש: בגין מה?

ת: בגין הוצאות שהיו לחברה משפטיות, בגין הפסדי הון ובגין דמי

ניהול שבעצם גביתי מהחברה" [פרוטוקול הדיון מיום 9.6.2025, בעמ'

47 בשורות 13-18].

53. דברים אילו מחזקים את חוסר הבהירות באשר לבסיס החוב ובגין מה: דמי ניהול? הפסק הון? של מי? כיצד הפסק הון הופך חוב של החברה לגזית? כיצד הוצאות משפטיות שנשאה החברה הופכות חוב שלה לגזית בלא שהוצגו ראיות בדבר מימון אילו כהלוואה של גזית לחברה? בכל הכבוד לא הצליח הנתבע להסביר, ולו באופן בסיסי, את מהות החוב העומד בפני החברה. הנתבע הסביר כי הוא התחיל לגבות דמי ניהול מהחברה בסך של כ-15 אלף ש"ח בחודש החל משנת 2009. עם זאת, עדותו מצביעה על כך שלא נערך כל הסכם מפורש להסדרת מתן דמי הניהול; שאין הלימה בין חישוב דמי הניהול כמתואר לבין גובה החוב בפועל; ושלא הוצאו חשבונות בהתאם לרואה החשבון של החברה לצורך הדיווחים:

ש: ואז למעשה, בוא נקרא לילד בשמו, אתה הסכמת, עשית הסכם

עם, החברה הייתה רק בשליטתך. זאת אומרת, אתה עשית את ההסכם

עם החברה שאתה שולט בה, נכון?

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

ת: זהו, ההסכם, לא עשיתי הסכם בכתב, לפחות לא למיטב זיכרוני.

אין לי תשובה חד משמעית, לא זוכר.

ש: אתה לא זוכר אם עשיתי הסכם בכתב או לא?

ת: לא. אם זה היה, זה היה מזמן.

ש: כשבאת לרואה חשבון ודיווחת על זה, הוצאת איזה חשבון או משהו על זה?

ת: אתה מדבר על חשבון על הדבר הזה? לא, זה בעצם רישום שנעשה לצורך הרישום, שבעצם ביקשתי מרואת החשבון לציין שאת הכסף אנחנו נגבה מהחברה, רק בעצם כשיהיה בה כסף" [שם, בעמ' 47 בשורות 31-23 ובעמ' 48 בשורות 1-4].

ועוד:

"ש: אוקיי. עכשיו בוא נפתח את דוח 2019. בדוח 2019,

...

עו"ד ורגון: עד שימצאו לי את זה. הנה. צד קשור, 494. זה קפץ מ-300 ל-494 בשנה. שזה בערך כמעט ב-200 אלף ש"ח. שזה ה-15 אלף ש"ח לחודש, זה הפער?

העד: לא יודע.

ש: לא יודע.

ת: לא.

ש: עכשיו עוד דבר, רק תסדר לי את המתמטיקה. אם יש לך הסכם מ-2009 ב-15 אלף ש"ח לחודש, אתה יודע כמה זה היה צריך להיות רשום בדוח של 2018 שהצגת את העסקה? סדר גודל של כמה מיליוני שקלים. ת: אני מניח.

ש: אז תסביר לי איך בדוח היה רשום רק 300.

...

ת: הסברתי את זה עוד בתשובה הראשונית. אמרתי שאני חשבתי שראוי שבנקודה מסוימת החברה תשלם לי דמי ניהול, אוקיי? על ההליכים המשפטיים, וקבעתי ביני לבין עצמי, כי הרי בסופו של דבר אני דירקטור יחיד בתוך החברה לעת ההיא. שבעצם החברה תשלם. עכשיו, לא, אני עדיין לא סיימתי. מה שאני אומר, ה-15 אלף שקל שבעצם קבעתי, לא קבעתי אותם, הוא היה בעצם מדורג. זה לא 15 אלף

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

שקל החל מהתקופה, זה בהתאם, בתהליכים של הליכים משפטיים
שבעצם נוצרו. באותן פעמים שאין הליכים משפטיים,

ש: אז לא מגיע לך 15.

ת: אני מנהל את החברה וזהו, לא.

ש: לא מגיע לך 15.

ת: לא 15, גם אמרתי.

ש: מגיע פחות אבל.

ת: יכול להיות שגם פחות" [שם, בעמ' 50 בשורות 31-3 ובעמ' 51 בשורות
1-12].

כלומר, הנתבע לא הרים את הנטל שעבר אליו כדי להסיר את החששות בדבר החוב כאמור. לא
הוצגו ראיות מספקות לתמוך בטענותיו של הנתבע, ולא הייתה קוהרנטיות במצג שהציג
בחקירתו. כתוצאה, נותרו גרסאות שונות, אשר לא נתמכות כדין, בדבר תיאור ההוצאות
שעומדות בבסיס החוב; בדבר המנגנון שלפיו קבע הנתבע דמי ניהול מהחברה; לרבות בדבר
הבסיס להתקשרות בינו לבין החברה לשם מתן דמי ניהול כאמור. מתעורר חשש ממשי
שהתנהלות כאמור תוביל לקיפוח עתידי אם טרם נגבה החוב הלכאורי.

54. אותם הקשיים עולים בכל הנוגע ליידוע התובעת בדבר החוב ל"צד קשור" טרם חתימת
ההסכם. מחד, הנתבע מתייחס לדמי הניהול בהתכתבות בין הצדדים כחודשיים לפני חתימתו
כדלקמן:

"אין חברה כזו. כרגע יש רק את סוקרטס. אין חברה מנהלת ועצרתי את
חלוקת דמי הניהול עד שנגיע להבנות. הכוונה של סוקרטס מול
השותפים" [נספח 6 לתצהיר עדות הראשית של מאור, בעמ' 38 מיום
3.4.2019 בשעה 15:16:17].

בחקירתו הנגדית הנתבע טוען כי יידע את מאור בדבר דמי הניהול כאמור:

"ש: אוקיי. תגיד לי, את כל מנגנון ההסכם המשוכלל הזה, הצגת לחגי
טרם חתימת ההסכם?

ת: אז אני אגיד לך נורא פשוט. א. הוא לא מנגנון משוכלל, הוא מנגנון
מאוד פשוט. וכשאנחנו ישבנו אצל חגי טרם חתימת ההסכם, אני
הסברתי לו בצורה מאוד פשוטה, שחברת סוקרטס בסופו של דבר, יש
לה הליכים משפטיים כבדים כנגד עורך דין ארז אהרוני, וההליכים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

האלה דורשים ממני שעות עבודה לא קטנות, דורשים ממני מאמץ לא קטן, כולל הוצאות כספיות, ולכן דמי ניהול אני אקבל" [פרוטוקול הדיון מיום 9.6.2025, בעמ' 51 בשורות 13-21].

55. מנגד, הדוחות הכספיים לשנת 2018, אשר פירטו את החוב ל"צד קשור", נשלחו חודשים לאחר חתימת ההסכם בין הצדדים [נספח ד' לתצהיר עדות ראשית של גזית] ולא ניתן הסבר ממצה – לא בהתכתבויות בין הצדדים, לא בהסכם ולא בדוחות הכספיים עצמם – לחישובו של החוב כאמור. כשנשאל מדוע הסכם דמי הניהול הנדון לא כתוב בהסכם, השיב הנתבע כי "אין לו – מ.א. [הסבר" [שם, בעמ' 52 בשורה 24]. זאת ועוד, מאור הציג בחקירתו הנגדית תמונה הפוכה לחלוטין, לפיה "גזית – מ.א. [מעולם לא אמר" כי החברה חייבת לו כספים [שם, בעמ' 9 בשורות 16-18]. כל זאת, לצד העלייה הבלתי-מוסברת בגובה החוב בשנת 2019, שעומד כנגד הודעתו של הנתבע לפיה נעצרה חלוקת דמי הניהול כאמור. ממכלול הדברים אני מוצא להעדיף את גרסת התובעת כי דמי הניהול הועמסו וביתר שאת לאחר חתימת ההסכם על החברה בידי הנתבע שלא בהליך סדור או בהסכמה באופן שיש בו כדי להוות קיפוח המיעוט.

מידור התובעת מפעילות החברה

56. לשיטת התובעת, הנתבע ממדר אותה מפעילות החברה ונמנע מלמסור לה דוחות כספיים כנדרש על פי חוק. מידור זה מתבטא, בין היתר, בשליטת הנתבע על הכנתם של הדוחות הכספיים של החברה; בחוסר שיתוף הפעולה של הנתבע בכל הנוגע להגשת ערעור בהליך התביעה הנגזרת; ובעיכוב המתמשך במסירת הדוחות הכספיים של החברה אל התובעת.

57. לעניין ההשתתפות של התובעת בהכנת הדוחות הכספיים של החברה. אמנם, יש לתובעת ציפייה לגיטימית לניהול משותף של ענייני החברה, אך אין מדובר בציפייה אבסולוטית. [סעיף 92\(א\) לחוק החברות](#) קובע כי הדירקטוריון יהיה אחראי לעריכתם ולאישורם של הדוחות הכספיים של החברה. ההלכה היא שמוטלת על הדירקטוריון את החובה לאשר את הדוחות הכספיים, לחתום עליהם ולהביאם בפני האסיפה השנתית של בעלי המניות בחברה [ראו: [ע"א 8548/06 עו"ד חיים אינדיג נ' פרמייר קלאב בע"מ](#), בפס' 13 לפסק דינו של המשנה לנשיאה א' ריבלין (נבו, 31.8.2008)]. לצד האמור, לא נקבע דבר בתקנון החברה אשר מחריגה מאחריותו של הנתבע לערוך את הדוחות הכספיים.

58. לאור האמור לעיל, סבורני שלא הרימה התובעת את הנטל להוכיח כי קמה לה ציפייה לגיטימית להשתתף בעריכת הדוחות הכספיים של החברה, וכי יש בהתנהלותו של הנתבע כדי לפגוע

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

בציפיותיה כאמור. הוסכם על-ידי הצדדים כי הנתבע יפעל כדירקטור יחיד בחברה, אשר מעניק לו את הזכות – וכאמור, את החובה – לערוך את הדוחות הכספיים של החברה. לא מצאתי בטענות התובעת ובראיות המוצגות על-ידה כדי להרים את נטל ההוכחה בעניין זה, בפרט מקום שבו הוראות החוק ולשון ההסכם מצביעות על חובה אשר מוטלת על צד אחד להליך דנן.

59. לעניין שיתוף התובעת בדבר כוונותיו של הנתבע להגיש ערעור בהליך התביעה הנגזרת. להבטתי, נושא הגשת הערעור עלה לראשונה בין הצדדים ביום 28.7.2021 דרך התכתבויותיהם ב WhatsApp, בו עדכן הנתבע כי ניתן לעורכי הדין "אור ירוק" להתקדם עם הגשת הערעור לבית המשפט העליון [ראו נספח 6 לתצהיר עדות ראשית של מאור, בעמ' 70]. ודוק, העדויות מלמדות כי הגשת הערעור נעשתה ביום 13.9.2021 [נספח ח' לתצהיר עדות ראשית של גזית, בעמ' 92], כחודש וחצי לאחר שנודע למאור על רצון הנתבע להגיש ערעור בעניין. בחומר הראיות שבפני לא מצאתי כי בפרק הזמן האמור הוצגה התנגדות של מאור לעצם הגשת הערעור בהליך התביעה הנגזרת או לאי-השתתפותו בהליך קבלת ההחלטות.

זאת ועוד, התובעת לא הניחה תשתית נורמטיבית אשר מבססת את זכותה לקחת חלק בהליך קבלת ההחלטות הנוגעת להגשת ערעורים בשם החברה. ככלל, נקודת המוצא היא שהסמכות להגיש תביעות בשם חברה נתונה לדירקטוריון החברה [ראו: [ת"א \(כלכלית\) 43013-03-17 פולינה חסין נ' מקס בלובבנד](#), בפס' 32 לפסק דינה של השופטת ר' רונן (נבו, 19.6.2018)]. בהעדר קביעה מפורשת בתקנון החברה, דירקטוריון החברה הוא בעל סמכות שיורית בהקשר זה [ראו: [ציפורה כהן בעלי מניות בחברה: זכויות תביעה ותרופות](#) כרך ג' עמ' 450 (2010)]. לא השתכנעתי כי התובעת נשאה בנטל לשכנע כי היה על הנתבע לשתף עמה פעולה בטרם הגשת הערעור הנדון, וכי יש בהתנהלותו של הנתבע משום פגיעה בציפיותיה הלגיטימיות. גם אם עניינה של החברה נוהלו בשיתוף פעולה לצורך זיהויה כמעין שותפות אין בממצא זה לגרוע מיחסי הכוחות בין הצדדים כאשר גזית הוא דירקטור יחיד ובעל שליטה המחזיק ב 80 אחוז מכוח ההצבעה. על רקע העדר התנגדות מאור אני מוצא שההחלטה להמשיך בהליכי הערעור אין בה להעיד על קיפוחה שת התובעת. טענת הנתבע כי ההליך נועד להשיא ערך לחברה ולטובתה לא נסתרה בעוד טענת התובעת כי מדובר במהלך המונע משיקולים אישיים לא הוכחה. זאת בלא קביעת ממצא פוזיטיבי לכאן או לכאן בעניין נחיצות הליך הערעור שנקטה בו החברה.

60. לבסוף, לעניין העיכוב במסירת הדוחות הכספיים של החברה. מסירת דוחות כספיים מלאים ובמועדים הרלוונטיים היא הכרחית לניהולה תקין של חברה, בפרט כאשר קיימים פערי מידע בין בעלי מניות בכל הנוגע לתוכנם [לדוגמה, ראו: [ת"א \(מחוזי י-ם\) 34835-01-16 יצחק לוי נ' מיכה לוי](#), בפס' 40-1438 לפסק דינו של השופט מ' דרורי (נבו, 29.7.2019)]. בחברה שאינה תאגיד מדווח, זכותו של בעל מניה בחברה לקבל העתק מהדוחות הכספיים של החברה, וזאת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

ללא תניות [לתיאור מלא של הדין בעניין, ראו: [ת"א \(מחוזי ת"א\) 62181-10-21](#) **אסף שהם נ' אייל רז**, בפס' 46-47 לפסק דינה של השופטת רוזן עוזר (נבו, 23.4.2026)]. אי-מסירת דוחות כספיים מלאים בזמן, כפי שנקבע בחוק או בתקנון החברה, עשויה להוביל לפערי מידע בין בעל מניות שהוא דירקטור בחברה לבין בעלי המניות האחרים. בכך, עלול בעל מניות מיעוט להיפגע, בפרט כאשר מדובר בחברה שהיא מעין שותפות ובה קיימת ציפייה לגיטימית לניהול משותף של ענייניה.

באשר לטענות התובעת בדבר עיכוב בדוחות הכספיים לשנת 2019: מחד, הראיות מלמדות כי הדוחות לשנת 2019 הושלמו רק בסוף אוגוסט 2021, ואז הועברו לתובעת זמן קצר לאחר מכן [ראו נספח ו' לתצהיר עדות ראשית של גזית, בעמ' 68-69]. משמע הדוחות נמסרו לתובעת בתוך פרק זמן סביר מרגע השלמתם. באשר לעצם השלמת הדוחות רק באוגוסט 2021, מדובר בעיכוב ארוך של השלמת דוח כספי אשר כלל מידע מהותי בדבר היקפו וחישובו של החוב ל"צד קשור", וזאת כחודש לאחר שפרץ סכסוך בין הצדדים בדבר קיומו והיקפו של החוב הנדון. מנגד, הסביר הנתבע כי מחלה של רואה החשבון של החברה והליך החלפתו הובילו לעיכובים כאמור [סעיף 65 לתצהיר עדות ראשית של גזית]. מאור הודה בחקירתו כי ידע לאורך התקופה הרלוונטית על העיכוב ועל נסיבותיו [ראו פרוטוקול הדיון ביום 9.6.2025, בעמ' 27 בשורות 16-31 ועמ' 28 בשורות 12-3]. זאת ועוד, הצדדים שיתפו פעולה בלקיחת צעדים לשם פתירת העיכוב, לרבות בהפנייתו של הנתבע לרואה חשבון מטעם מאור. בנסיבות העניין, נראה שאין בעיכוב של הדוחות לשנת 2019 משום קיפוח המיעוט.

עם זאת, אין הדבר כך לגבי הדוחות הכספיים לשנת 2020. התובעת נשאה בנטל להוכיח שהיה עיכוב ארוך-טווח ובלתי-מוסבר במסירת הדוחות הכספיים לידיה אשר מהווה פגיעה בציפיותיה הלגיטימיות. אף שהדוחות הכספיים הוכנו בסוף חודש דצמבר 2021, הם נשלחו אל התובעת רק בחודש ספטמבר 2022, כתשעה חודשים לאחר מכן. זאת, בסמוך לאחר הגשת התביעה בהליך דנן, וללא מתן הסבר לעיכוב. זאת ועוד, כאשר נשאל בחקירתו לגבי הפער בין הכנת הדוח לשנת 2020 לבין מסירתו לתובעת, לא הצליח הנתבע להסביר מה עומד מאחורי העיכוב כאמור [ראו פרוטוקול הדיון מיום 9.6.2025, בעמ' 59-57]. הודאה זו אף הגיעה לאחר שציין הנתבע כי הוא מוסר את הדוחות הכספיים למאור מיד לאחר הגשתם לרשויות הרלוונטיות [שם, בעמ' 57 בשורות 5-7].

61. בשכלול כלל הראיות האמורות הגעתי למסקנה לפיה כי אין התנהלותו של הנתבע עולה כדי מידור הבא בגדר קיפוח המיעוט. זאת, מלבד העיכוב הארוך והבלתי-מוסבר במסירת הדוחות הכספיים לשנת 2020, אשר מעורר חשש להתנהלות מקפחת מצד הנתבע.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

הדרישה לשאת בהוצאות משפטיות

62. לשיטת התובעת, דרישתו של הנתבע, לפיה עליה לשאת במימון הוצאות משפטיות של החברה, מהווה התנהלות מקפחת משום שהיא מנוגדת להסכמות ביניהם כעולה מן ההסכם. יאמר כבר עתה כי לא מצאתי בטענות התובעת בעניין זה כדי להרים את הנטל בדבר קיפוח המיעוט על-ידי הנתבע.

63. ככלל, קיפוח המיעוט יכול להתעורר בנושאים הקשורים לגיוס הון לחברה, וזאת כאשר עולה חשש לפגיעה בציפיותיו הלגיטימיות של בעל מניות מיעוט בנוגע לדרך גיוסו [לדוגמה, ראו: ע"א 1264/23 תוליק רקיע יזמות בע"מ נ' אולירד בע"מ, בפס' 29 לפסק דינו של השופט כבוב (נבו, 22.10.2023)]. אינני חולק כי דרישה לשאת במימון של הוצאות החברה, ללא כל עיגון בתקנון החברה או בהסכם בין הצדדים, עשויה לעורר חשש לפגיעה בציפיותיה הלגיטימיות של התובעת כבעלת מניות מיעוט.

64. ואולם, אינני מוצא שיש בדרישת הנתבע משום פגיעה כאמור. לשון ההסכם, על פיו מבססת התובעת את טענותיה, אינה תומכת בעמדתה:

"מימון: כל עוד לא השתנה יחס ההחזקות בחברה יהיה שלומי אחראי למימון ההוצאות השוטפות הבאות: אגרת רשם החברות; עלות העסקת רואה חשבון ומנהל חשבונות. ככל שיידרש לחברה מימון נוסף, כגון לצורך העמדת הון עצמי נוסף לקולנוע שביט, יעמידו הצדדים את ההון הנדרש לחברה כל אחד בהתאם לשיעור חלקו בהון המונפק של מניות החברה, וזאת כהלוואות בעלים או כנגד הקצאת מניות, כפי שיוחלט על ידי הדירקטוריון" [סעיף 4.4 להסכם].

זאת ועוד, נקבע בהסכם כדלקמן:

"הסכם זה כולל את כל המוסכם בין הצדדים על כל ההבנות, ההסכמות החיובים וההתניות שבין הצדדים, ולא יהיה תוקף לכל התחייבות, הצהרה, מצג, הבטחה, או הסכמה בין הצדדים, אשר קדמה להסכם זה ולא נכללה בו" [סעיף 5.6 להסכם].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

הסעיף לא מגדיר הוצאות משפטיות בכלל החיובים הבלעדיים של הנתבע. נהפוך הוא: הסעיף קובע מנגנון לגיוס "מימון נוסף" לחברה, ולפיו יעמידו הצדדים הון נוסף לחברה בהתאם לשיעורם היחסי בה – בין אם בדרך של הלוואת בעלים או בדרך של הקצאת מניות.

לכן, סבורני שהתובעת לא נשאה בנטל לשכנע כי יש בדרישת הנתבע משום קיפוח המיעוט.

הגשת דוחות שנתיים ותשלום אגרות

65. בכתב התביעה, עמדה התובעת על חוסר נכונותו של הנתבע להגיש דוחות שנתיים ולשלם אגרה לרשם החברות בשם החברה, כפי שהתחייב בהסכם.

66. אי-הגשתם של דוחות שנתיים במועד לרשם החברות יכולים להוות התנהגות אשר גלום בה פגיעה בציפיות הלגיטימיות של התובעת כבעלת מניות מיעוט. זאת, בפרט כאשר האחריות הנדונה מוטלת על הנתבע מכוח דין ומכוח לשון ההסכם [לדוגמה, ראו סעיף 4.4 להסכם]. סירוב של הנתבע לבצע את המשימות אשר מוטלות אליו עשוי להוות ניהול כושל של חברה אשר פוגע בציפיות הלגיטימיות של בעל מניות מיעוט [ראו: עניין **גינזבורג**, בפס' 33].

67. ואולם, התובעת לא שכנעה כי כך המצב בענייננו. העיד הנתבע על שיבושים של רואה החשבון של החברה אשר גרמו לעיכובים בהכנת הדוחות כאמור [ראו סעיף 72 לתצהיר עדות ראשית של גזית], לצד ראיות אשר מלמדות על ניסיונות לרפא את הפגמים הנדונים. אין די באילו כשלעצמם, כדי לעלות כדי קיפוח של התובעת [ראו: **ת"א (כלכלית) 11439-05-19 לילך טל נ' אורלי גיא**, בפס' 111 של השופט י' שרביט (נבו, 21.1.2024)]. בענייננו, לא הראתה התובעת כיצד הפגמים כאמור, מלבד היותם קיימים, מובילים לפגיעה בציפיותיה הלגיטימיות, בפרט בשים לב בכך שהעיכוב ונסיבותיו היו ידועים למאור ולתובעת בזמן אמת [ראו פרוטוקול הדיון ביום 9.6.2025, בעמ' 27 בשורות 16-31 ועמ' 28 בשורות 12-3].

68. בנוגע לטענה בדבר אי-תשלום האגרה השנתית, טענה זו לא הועלתה במפורש בסיכומים של התובעת בהליך דן. ההלכה היא שדין טענה שנטענה בכתב הטענות אך לא הועלתה בסיכומים – אם בשל שגגה או במכוון – כדין טענה שנזנחה, ובית המשפט לא ישעה לה [לדוגמה, ראו: **רע"א 2265/24 אליל 2000 שיוק וניהול בע"מ נ' די.בי.אס שירותי לוויין (1998) בע"מ**, בפס' 22 לפסק דינו של השופט ח' כבוב (נבו, 15.4.2024)]. וכך נקבע.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

ניהול "מלחמת חורמה" כנגד בעלי השליטה בנתבעת 2

69. טוענת התובעת כי מנהל הנתבע "מלחמת חורמה" כנגד בעלי השליטה בנתבעת 2, וזאת מתוך שיקולים זרים ואישיים של הנתבע. בפרט, עומדת התובעת על הערעור שהגיש הנתבע בשם החברה בהליך התביעה הנגזרת, אשר לטענתה נעשתה ללא ביסוס ותוך מידור של התובעת.

70. כאמור, התובעת לא נשאה בנטל להראות כי יש בהתנהלות הנתבע משום "מלחמת חורמה" אשר מנוגדת לאינטרסים של החברה. הגשת ערעור בדבר פסק דין שהתקבל חלקית על-ידי בית משפט קמא הינה זכותה של החברה על פי דין, אשר נועדה, לשיטת הנתבע, להשיא את ערכה כלכלי ולהיטיב עם בעלי מניותיה. התובעת לא הציגה בסיס להראות כי הנתבע פעל בניגוד לאינטרס שלה ושל החברה מכוח זכות החברה בדין.

"סיכול" ניסיונות למכור מניות לצד ג'

71. לעומדת התובעת, הכשיל הנתבע ניסיון של התובעת למכור את מניותיה לצד ג', אשר הסתבר בפועל כי מדובר באחד מבעלי השליטה בנתבעת 2. זאת, כתוצאה מהמכתב שנשלח על-ידי הנתבע מיום 14.8.2022 [נספח 11 לתצהיר עדות ראשית של מאור], אשר, לטענתה, כלל איומי סרק שנועדו למנוע את מימוש ההצעה [ס' 69-73 לסיכומים של התובעת].

72. למותר לציין כי ברגיל לבעל מניות מיעוט יש ציפייה לגיטימית כללית לממש את זכותו הקניינית ולמכור את מניותיו בחברה. ואולם, אין מדובר בציפייה מוחלטת – בעלי מניות רשאים לקבוע בינם לבין עצמם הגבלות על היכולת של בעל מניות למכור את מניותיו לצד ג' [לדוגמה, ראו: [ע"א 3303/13 אהרון סימן טוב נ' סימן טוב תקשורת בע"מ](#), בפס' 14 לפסק דינו של השופט ח' מלצר (נבו, 29.12.2015) (להלן: "עניין סימן טוב")].

73. תקנון החברה קובע כי תקום זכות סירוב ראשונה במקרה שצד בוחר למכור את מניותיו לגורם חיצוני:

"9. זכות סירוב ראשונה: רצה מי מבעלי המניות למכור או להעביר את זכויותיו במניות החברה ("להלן: 'המוכר'), כולן או חלקן (להלן: 'הזכויות המועברות') לאחר או לאחרים, יחולו ההוראות כדלקמן, למעט במכירה או העברה לנעבר מורשה, כהגדרתו להלן:

9.1 על המוכר לפנות בכתב לכל בעל מניות המחזיק ב-10% או יותר מההון המונפק של החברה (להלן: 'הניצעים') בהצעה לרכישת הזכויות המועברות (להלן: 'הצעת המכר'), ולפרט את מחיר המכירה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

המוצע ויתר התנאים הנוגעים למכירת הזכויות המועברות [סעיף 9 לתקנון החברה, מצורף כנספח ה' לתצהיר עדות ראשית של מאור].

במקרה זה, זכות הסירוב הראשונה כלל לא הופעלה. במכתב מיום 14.8.2022, הנתבע הצהיר בפני התובעת כי העברת מניות כזו דורשת את אישור הדירקטוריון בהתאם להוראות התקנון; כיעולה חשש בדבר זהותו של הרוכש הפוטנציאלי; וכי צפוי להתבצע גיוס הון בדרך של הקצאת מניות [נספח 11 לתצהיר עדות ראשית של מאור].

74. לא למותר לציין כי חלה על הצדדים חובת תום הלב, הן מכוח דין והן מכוח ההסכם [סעיף 5.1 להסכם]. העברת מסר מסווה ולפיה לא תאושר העברת מניות לצד ג', בפרט כאשר הסירוב נעשה ממניעים פסולים, עלולה להיחשב להתנהלות חסרת תום לב מצד הנתבע. זאת, כיוון שתפקיד הדירקטוריון בהקשר זה הוא להגן על החברה, מה שמחייב אותו לפעול בגבולות החובות החלים עליו כמנהל ובתום לב בעת קבלת החלטה לאשר או לא לאשר העברת מניות [לדוגמה, ראו: ת"א (מחוזי חיפה) 24308-01-21 **תחנת דלק אחים סמאר בע"מ נ' פואד סמאר**, בפס' 44 לפסק דינו של סגן הנשיא ר' סוקול (נבו, 2.1.2023); [ע"א 759/00 עיזבון נחמן גולדשטיין ז"ל נ' פסגת ברטנורה בע"מ](#), נח(3) 711 (2004)].

75. ואולם, אין בהכרח פסול בסירוב, או ברמז על סירוב, של הצעה למכירת מניות לגורם "עוין" לחברה. בית המשפט נוטה להתערב בסירוב כאמור רק משמוכח לפניו, כי המנהלים סירבו לאשר את ההעברה שלא בתום לב, או מתוך שרירות, גחמנות או מטרה זרה [ראו: [ע"א 131/88 ישראל דן רוגובסקי נ' עדנה סביר](#), מד(2) 622, 626 (1990) (להלן: **עניין רוגובסקי**)]. נטל ההוכחה בדבר התקיימותה של אחת מעילות ההתערבות מוטל על הטוען לכך, ומדובר בנטל הוכחה כבד [שם, בפס' 6 לפסק דינו של הנשיא מ' שמגר].

76. בענייננו, אינני סבור כי התובעת נשאה בנטל להראות שהנתבע סירב בפועל. כך גם לגבי השאלה האם המסר שהעביר ברמזו על כך, שהוא עלול שלא אשר את המכירה, נעשה ממניעים פסולים ובחוסר תום לב. הנתבע עמד על חששו ולפיו מדובר בגורם שקשור במישרין או בעקיפין לבעלי השליטה בנתבעת 2, אשר כנגדם החברה מנהלת הליכים משפטיים [מכתב מיום 14.8.2022, נספח 11 לתצהיר עדות ראשית של מאור] – חשש שהסתבר כאמת בחקירה הנגדית של מאור [ראו פרוטוקול הדיון מיום 9.6.2025, בעמ' 17-18]. זאת ועוד, הנתבע איננו מתנגד להעברת מניות התובעת לצד ג', ככל שאין מדובר בצד קשור לבעלי השליטה בנתבעת 2 [סעיף 62 לכתב ההגנה המתוקן]. אין בהכרח פסול בסירוב כזו בנוגע לצד ג' מסוים, כאשר לנתבע יש סיבה להאמין כי לא יוכל לקיים עמו יחסים תקינים [לדוגמה, ראו: **עניין סימן טוב**, בפס' 14].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

מסקנתי היא שהתובעת לא הרימה את הנטל להוכיח כי הנתבע מונע ממנה למכור את מניותיה לצד ג' בחוסר תום לב וממניעים פסולים, וכי יש בהתנהלותו משום קיפוח המיעוט בנסיבות העניין.

סירוב הנתבע לממש את סעיף האופציה בהסכם

77. לבסוף, הדגישה התובעת כי סירובו של הנתבע לממש את סעיף האופציה בהסכם עולה כדי קיפוח המיעוט. לשיטתה, הימנעות ממימוש האופציה מנוגדת למוסכם בין הצדדים ונעשית בחוסר תום לב.

78. בענייננו, יש בסירובו של הנתבע לממש את סעיף האופציה משום פגיעה בציפיות הלגיטימיות של התובעת. ההסכם בין הצדדים נבנה מראש כך שהתובעת, כבעלת מניות מיעוט, תוכל להבטיח לעצמה "דרך יציאה" מהחברה בתום תקופת ההבשלה [סעיף 4.3 להסכם]. כתוצאה, ניתן להסיק שלתובעת קמה ציפייה לגיטימית להיות זכאית לממש את האופציה בהתאם להוראות ההסכם, ושסירוב לממשה, ללא נימוק ממצה, עשוי להוביל למצב אשר פוגע בציפייה זו. זאת, בפרט כיוון שהבחינה לקיומו של קיפוח מتركזת בתוצאת הסירוב ולא במניעיו [ראו: עניין אדלר, בפס' 65; ע"א 3432/17 שי טופז (יוכט) נ' חיים יוכט, בפס' 25 לפסק דינו של השופט ג' קרא (נבו, 16.4.2020)].

79. כפי שיוסבר להלן, מצאתי כי אין בנימוקי הנתבע כדי להצדיק את אי-מימוש סעיף האופציה כנדון, וכי הסירוב כאמור עולה כדי חוסר תום לב בקיום חוזה כהגדרתו בסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973. שוכנעתי כי סירוב כזה, אשר נעשה ללא נימוק משכנע דיו, פוגע בציפיות הלגיטימיות של התובעת בכל הנוגע למימוש סעיף האופציה, ואף מוביל בנסיבות כאן, לתוצאה שמקפחת את התובעת. זאת, מקום שבו הדגיש הנתבע את זכותה של התובעת למימוש האופציה כאמור בתחילת ההליך [לדוגמה, ראו סעיף 24.5 לכתב ההגנה המקורי].

מה דינו של סעיף האופציה בהסכם?

80. כפי שהוסבר לעיל, עומד הנתבע על שני טעמים מרכזיים לאי-מימוש סעיף האופציה בהסכם כלשונו: ראשית, טוען הנתבע כי לא נשלחה הודעה בדבר מימוש האופציה בדרך הקבועה בסעיף 5.7 להסכם, כך שחלף המועד למימושה בפועל. שנית, סבור הנתבע כי התובעת לא רשאת ליהנות ממימוש סעיף האופציה בשעה שהיא מפרה את ההסכם בעצמה. לכן, נטען כי יש לדחות את טענות התובעת בדבר מימוש סעיף האופציה.

81. סעיף האופציה הוא כדלקמן:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

4.3" המוכר יתן לרוכש אופציה למכור למוכר (אופציית "PUT") את כל המניות הנמכרות לפי התנאים הבאים: מחיר למניה – לפי שווי חברה ביום מימוש האופציה שייקבע על ידי שמאי מקרקעין מוסכם או 700 ₪ למניה, הגבוה מביניהם. ; תקופת הבשלה (vesting) – חמש (5) שנים מיום חתימת ההסכם; תקופת המימוש – הרוכש רשאי לממש את האופציה בתוך 30 ימים מתום תקופת ההבשלה; [סעיף 4.3 להסכם].

זאת ועוד, ההסכם קובע כדלקמן:

5.7" הודעות על פי הסכם זה יעשו בכתב. כתובות הצדדים לצורכי הסכם זה הן כמפורט במבוא להסכם זה וגם הדוא"ל של כל צד, וכל שינוי בכתובתו של מי מהצדדים יהיה תקף רק אם נשלחה על השינוי הודעה בכתב לצד שכנגד. כל הודעה שתישלח בדואר רשום וגם בדוא"ל על ידי צד למשנהו תחשב כאילו נמסרה לתעודתה עם תום 3 ימי עסקים מעת שיגורה, אם נמסרה ביד – בעת מסירתה" [סעיף 5.7 להסכם].

בענייננו, שליחת ההודעה מטעם התובעת בדבר מימוש האופציה נעשתה בשתי דרכים שונות – דרך מסירת דוא"ל לבא-כוחו של הנתבע בהליך דנן, ודרך הודעת ו WhatsApp אל הנתבע מיום 6.6.2024 [ראו נספחים 13-14 לתצהיר עדות ראשית של מאור]. זאת אומרת, דרכי מסירת הודעות נעשו שלא בהתאם ללשון ההסכם.

82. ככלל, הפרשנות של תנאי אופציה נעשית בצורה קפדנית ומדויקת, לפיה הדרך המחייבת למימוש האופציה היא זו שנקבעה בלשון החוזה [ראו: [ע"א 346/88 זאב אביבי נ' שלמה בן זכריה](#), (מו' 4) 684, בפס' 7 לפסק דינו של השופט ת' אור (1992)]. אף נקבע בפסיקה כי "הפעלתה של אופציה ושיכלולה לדרגת חוזה, המחייב הן את המציע והן את הניצע, חייבת להיעשות על-ידי מילוי קפדני של תנאי האופציה ושל הדרך שנקבעה להפעלתה..." [ע"א 163/84 מדינת ישראל נ' חברת העובדים העברית השיתופית הכללית בארץ ישראל בע"מ, לח' (4) 001, בפס' 7 לפסק דינו של השופט ד' לוין (1984)].

83. עם זאת, [סעיף 39 לחוק החוזים](#) מורה על צדדים לחוזה לנהוג בתום לב ודרך מקובלת בקיומו של חיוב ובמימוש זכות אשר נובעת מהחוזה. מוטלת על הצדדים חובה לנהוג תוך שיתוף פעולה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

עם הצד שכנגד, ותוך התחשבות באינטרסים שלו, להגשמת כוונתם המשותפת של הצדדים בהתאם לאופי ההסכם [שלו וצמח, בעמ' 78; ע"א 5786/15 אזורים חברה להשקעות בפיתוח ובבנין בע"מ נ' ברוך חסן, בפס' 22 לפסק דינה של השופטת ע' ברון (נבו, 3.9.2017)]. צד לחוזה עשוי להפר את החובה כאמור כאשר הוא בוחר לנקוט בהקפדה דווקנית על לשון החוזה מקום שההקפדה לא נחוצה ושיש בה כדי להכשיל את הגשמתו [ראו: ע"א 1966/07 עמליה אריאל נ' קרן הגמלאות של חברי אגד בע"מ, בפס' 36 לפסק דינו של השופט דנציגר (נבו, 9.8.2010)].

84. בענייננו, חוששני כי יש בהתנהלות הנתבע ובא-כוחו בהליך דנן משום עמידה דווקנית על לשון החוזה אשר סותרת את ההסכם ומטרותיו ולו בהקשר של מימוש האופציה. ניתנו הודעות בדבר מימוש האופציה לנתבע ולבא-כוחו באופן מתוזמן ודרך הערוצים שהיו מקובלים בין הצדדים להתקשרות – עורכי הדין בדוא"ל ומאור וגזית בהודעות WhatsApp [ראו נספחים 13-14 לתצהיר עדות ראשית של מאור, עדות שלא נסתרה].

זאת ועוד, הראיות מלמדות כי הנתבע ובא-כוחו התייחסו להודעות כאמור, או הגיבו בצורה אשר מלמדת על היותם מודעים לרצון התובעת לממש את האופציה: הנתבע שלח הודעה בו WhatsApp למאור כ-7 דקות לאחר שנשלח אליו הודעה בגין מימוש האופציה, ובא-כוח הנתבע שוחח עם בא-כוח התובעת לגבי אופן מימוש האופציה [ראו נספחים 14-15 לתצהיר עדות ראשית של מאור]. בא-כוח הנתבע ציין שהוא "אינו מהווה כתובת למסירת הודעות ו/או מסמכים עבור מר גזית" לצרכי ההסכם [נספח 15, בעמ' 126]. לאחר שבא-כוח התובעת השיב כי "תשובתך אינה אלא התחכמות" [שם, בעמ' 125], ציין בא-כוח הנתבע כדלקמן:

"אין בכוונתי להתפלמס עמך. ההודעה שנשלחה איננה חלק מהסכסוך

הנדון בבית המשפט בתביעת מרשך להסרת קיפוח (מוכחש). תשובתי

בעינה עומדת" [שם, בעמ' 125].

הגם שלא ניתן הסבר מדוע לא פעל מאור לתיקון "הפגם" בהמצאת הודעתו, ניסיון הנתבע להימנע ממימוש האופציה בשל עמידה דווקנית על לשון ההסכם עומדת בניגוד למטרת הסעיף – לאפשר לתובעת "דרך יציאה" בתום תקופת ההבשלה. עמידת גזית ובא-כוחו על אי קבלת הודעת המימוש שלא בהתאם ללשון ההסכם מוקשית, בלשון המעטה, בשעה שהוא בעצמו נעזר בשיחות ב WhatsApp לשם יישום הוראות ההסכם ומסירת הודעות [ראו התכתבויות הצדדים מיום 28-29.7.2021, בנושא הבקשה של הנתבע לשאת במימון הוצאות משפטיות על פי ההסכם]. למעשה, השתכלל נוהל, בדרך של התנהגות, של חילופי הודעות שלא על פי הדרך שנקבעה בהסכם, וניתן לראות בכך הסכמה מכללא ליישום הוראותיו בדרך זו. כתוצאה, עולה קושי להיצמד ללשון ההסכם ולקבוע כי פגה האפשרות של התובעת לממש את סעיף האופציה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

85. באשר לטענת הנתבע בדבר אובדן זכות האופציה בשל הפרת ההסכם מצד התובעת: הנתבע לא ציין נימוק משפטי מבוסס כי התובעת אינה בעלת זכות אופציה או כזה המשחרר אותו מחובותיו בעת מימוש האופציה. לא ברור מדוע יש קשר בין "שיתוף הפעולה" של התובעת עם בעלי השליטה בנתבעת 2, ובין מימון הוצאות החברה, לבין מימוש סעיף האופציה. הנתבע לא הוכיח, ולו באופן בסיסי, מדוע ניתן להימנע ממימוש האופציה, וטענותיו לא נתמכו לא בעובדות לא בתשתית משפטית. הנתבע לא העלה טענה בדבר הפרות יסודיות של ההסכם, קיומם של חיובים שלובים או כל דין רלוונטי לעניין זה. גם אם יש חשש שמאור התנהל בחוסר תום לבעת חבר לבעלי השליטה בנתבעת 2 ולו לצרכי הניסיון למכור את חלקו, הנתבע לא ביסס כלל את העילה שבגינה הוא זכאי לסרב למימוש האופציה בשל כך. נהפוך הוא, הגיונם של דברים יכול להוביל למחשבה כי דווקא הענות לדרישת מימוש האופציה מצדו תוביל לחסימת דרכו של מאור מלהמשיך ולפעול כטענת הנתבע, כנגד החברה וכנגד הערעור שהגישה.

86. טענות הנתבע שנטענו כאמור בלא ביסוס לא חפות מקשיים מהותיים אם נקרא לתוכן את מה שאין בהן. ככלל, מקובל להבחין בין חיובים עצמאיים, חיובים מותנים, וחיובים שלובים או מקבילים [ראו: גבריאלה שלו ואפי צמח [דיני חוזים](#) 575-76 (מהדורה רביעית, 2019) (להלן: "שלו וצמח")]. אי-ביצועו של חיוב חוזי עשוי להנביע תוצאות משפטיות שונות בהתאם לסיווג כאמור – זאת, בהתאם להוראות שנקבעו [בסעיף 43 לחוק החוזים](#).

87. השאלה בדבר סיווג חיוב חוזי מסוים היא שאלה פרשנית, אשר טעונה הכרעה על פי כללי הפרשנות הרגילים ואשר מתמקדת בראש ובראשונה בלשון החוזה [ראו: [ע"א 8316/21 אדלטק אחזקות \(2006\) בע"מ נ' קבוצת עמוס לוזון יזמות ואנרגיה בע"מ](#), בפס' 27 לפסק דינה של השופטת ג' כנפי-שטייניץ (נבו, 14.8.2024) (להלן: "עניין לוזון")]. זאת ועוד, יש לנקוט בזהירות באשר לפרשנותו של חיוב חוזי כמותנה או שלוב כאשר לשון החוזה לא תומך בפרשנות זו [ראו: שם; [ע"א 1258/14 מ. מגן אינטרנשיונל יזמות והשקעות בע"מ נ' עירית רמת גן](#), בפס' 3 לפסק דינה של השופטת א' חיות (נבו, 3.9.2015)]. ככל שצד מעוניין להתנות חיוב מסוים כאמור, עליו לעשות זאת באופן מפורש ולהבהיר כי זוהי כוונתם [ראו: שם; [ע"א 765/82 משה אלתר נ' יחזקאל אלעני](#), לח(2) 701, בפס' 9 לפסק דינו של הנשיא מ' שמגר (1984)]. לצד פרשנותו של לשון החוזה, יש מקום לבחון את נסיבות העניין, את נוהגי המסחר ואת תכלית החוזה הנדון [שלו וצמח, בעמ' 579].

88. עקרון תום הלב בדיני החוזים חולש ומשפיע על הסיווג של חיובים חוזיים. במצבים מסוימים, הכיר בית המשפט בכך שעקרון תום הלב יכול להפוך חיוב עצמאי לחיוב שלוב, אשר לעיתים מאפשר לחייב להשעות את קיום חיובו עד שהנושה מגלה נכונות לקיים את החיוב הנגדי [שלו

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

וצמח, בעמ' 580; [ע"א 701/79 עדנה שוחט \(נסים\) נ' יואל לוביאניקר](#), לו(2) 113, בפס' 78 לפסק דינה של השופטת מ' בן-פורת (1981). זאת אומרת, צד שפעל בחוסר תום לב בקיום החיוב יכול להשפיע על מהות החיוב והשלכותיו.

89. בענייננו, הסממנים מעידים על כך שסעיף האופציה הוא חיוב עצמאי, אשר יש לקיימו ללא תלות בקיומו או באי-קיומו של חיובים על-ידי הצד שכנגד.

לשון הסעיף בפרט, ולשון ההסכם ככלל, לא מעידה על כוונת הצדדים להתנות את מימושו של סעיף האופציה בחיובים של התובעת אל הנתבע. אין בלשון החוזה דרישה לפיה התובעת נדרשת לקיים את התחייבויותיה בטרם מימוש האופציה, ככל שיש כאלה ואם קיימת הנתבע לא מפנה אליה. לצד האמור, לא הביא הנתבע ראיות כלשהן על מנת לשכנע את בית המשפט כי מדובר בחיובים שלובים שיש לקיים בד בבד.

בנוסף, אינני מוצא נכון להכריע כי התנהלותה של התובעת בהליך דגן עולה כדי חוסר תום לב אשר תהפוך את סעיף האופציה לחיוב שלוב. הכרעה כזו תיעשה במשורה ובנסיבות חריגות אשר מצדיקות התערבות במוסכם בין הצדדים **[שלו וצמח]**, בעמ' 581. אמנם, יכול ועולות ספקות בדבר הימנעותה של התובעת מלשאת בהוצאות המשפטיות של החברה. אולם, קיומה של מחלוקת בין הצדדים בדבר החבות של התובעת למימון הוצאות משפטיות, כשלעצמו, לא מעיד על חוסר תום לב אשר מצדיק הכרעה כאמור. זאת, על רקע המחלוקת בעניין החוב שחבה לכאורה החברה לגזית, ובשעה שטענה כזו לא הועלתה במפורש על-ידי הנתבע. בצד זאת לא נטען כי ההסכם בטל בשל הפרה מצד התובעת וכי עם ביטולו בטל סעיף האופציה. לא הוצגה ראיה כי נשלחה הודעת ביטול. דומה שהטענה נטענה על דרך הסתם, בכל הכבוד.

מהו הסעד המתאים לביצוע הפרדת כוחות בין הצדדים?

90. נוכח המפורט לעיל, הגעתי למספר מסקנות בנסיבות העניין:

- א. החברה מתנהלת כמעין שותפות בין הצדדים.
- ב. נוצר אובדן אמון בין הצדדים אשר מצריך סעד של הפרדת כוחות.
- ג. במובנים מסוימים, התנהל הנתבע בצורה שיש בה משום קיפוח של התובעת, או שיש חשש מהותי שיתנהל כאמור.
- ד. אין לקבל את טענות הנתבע בדבר חוסר הנכוונות לממש את סעיף האופציה.

91. דומני שיש הצדקה, בנסיבות העניין, להורות על סעד של הפרדת כוחות לפי [סעיף 191 לחוק החברות](#) – ואולם, יש לבחון את הדרך הנכונה לבצע הפרדה כזו. בעניין **מגנזי**, עמד השופט עמית

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

על השיקולים שצריכים להילקח בחשבון בעת קביעת מנגנון להסרת קיפוח או להפרדת כוחות בחברה:

"שיקולי צדק; תום הלב וניקיון הכפיים של כל צד; נכונותו של צד לפתור את הסכסוך בדרכי שלום; מידת הקיפוח; האחזקות של כל צד וגובה השקעתו; התועלות שיפיק כל צד מול הנזקים שייגרמו לכל צד כתוצאה מהסעד שיינתן; נזקים שייגרמו עקב כך לצדדים שלישיים כמו עובדים וספקים (ביקב הועסקו שבעה-שמונה עובדים כפי שעולה מנספח ח לסיכומי לוי ומדוחות המפרק); הזיקה המיוחדת של כל צד לחברה או לתחומי עיסוקיה; ופערי הכוחות בין הצדדים – הן פערי כוחות כלכליים והן פערים במישורים אחרים" [עניין מגנזי, בפס' 15].

92. תחילה, אתייחס לבקשת התובעת לפירוק החברה תוך חלוקה בעין של נכסיה. כידוע, על חברות שמאופיינות כמעין-שותפויות מחילים עקרונות מסוימים אשר נשאבו ישירות מדיני השותפויות, בפרט בסוגיות הקשורות לפירוק התאגיד [עניין **אדלר**, בפס' 74; **ע"א 283/62 אברהם ר' הסס נ' הלנה לסלו**, יז 758, 764 (1963)]. בדיני השותפויות, פירוקה של שותפות יכול לנבוע, בין היתר, מדרישתו של שותף לפרק את השותפות או מכוח קביעת בית המשפט לפיה יש לפרק מטעמי צדק ויושר [שם; **סעיף 6(45) לפקודת השותפויות**]. הפסיקה הישראלית החילה את העקרונות הנדונים גם על חברות אשר מאופיינות כמעין-שותפויות [לדוגמה, ראו: **ע"א 161/76 עמוס שטיבל נ' חברת שטיבל בע"מ**, לב(1) 510, 514-15 (1978)].

93. ואולם, סעד הפירוק הינו סעד קיצוני בכל הנוגע להפרדת כוחות בין הצדדים. המגמה בפסיקה היא שסעד של פירוק יינתן במשורה ובמקרים נדירים, תוך התחשבות באפשרות להעניק סעד אלטרנטיבי לסעד הפירוק [ראו: עניין **אדלר**, בפס' 84; **רע"א 5596/00 שולמית סתוי נ' שאולי נאחוס (נחום)**, נז(1) 149, 156 (2002)]. זאת, מקום שבו נקלעה החברה לשיתוק מוחלט בין בעלי המניות כך שלא ניתן להביא לפתרון בדרך חלופית. יש נטייה להעדיף סעדים חלופיים לפירוק אשר נובעים מסמכויות בית המשפט מכוח **סעיף 191 לחוק החברות**, לרבות סעדים של רכישה כפויה ושיטות התמחרות שונות [עניין **אדלר**, בפס' 90].

94. בענייננו, סבורני שאין מקום להורות על פירוק החברה תוך חלוקה בעין של נכסיה. אי-צירוף החברה כבעלת דין מהווה שיקול הגם שלא בלעדי כנגד מתן סעד עם השלכות כה משמעותיות כלפיה. זאת ועוד, התובעת לא הרימה את הנטל להוכיח כיצד סעד של פירוק הכרחי בנסיבות העניין בשעה שקיימים סעדים אלטרנטיביים אשר יכולים להגן על התובעת מפני קיפוח עתידי.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

התובעת עצמה בחרה בסעד אכיפת מימוש האופציה שבידיה כסעד הראשי. במצב כזה, אינני רואה צורך לסטות מדרך המלך.

כאמור התובעת לא הוכיחה מדוע סעד של פירוק עדיף על פני סעדים חלופיים בהליך דנן, ולא מצאתי כי קיים שיתוק מוחלט בחברה עד כדי להצדיק סעד כאמור [השוו: עניין **גבעות עולם**, בפס' 118 לפסק דינה של השופטת ד' ברק-ארז]. לא למותר לציין שפירוק החברה עשוי להיות כרוך בהשלכות פרוצדורליות, מיסויים, השלכות על צדדים שלישיים וזאת כנגד תועלת לא מוכחת ולו באופן בסיסי ולכאורי בהליך דנן.

95. מהו, אם כן, מנגנון הפרדת הכוחות המתאים ביותר בנסיבות העניין? בעניין **אדלר**, נפסק כדלקמן:

"לרשותו של בית המשפט עומד מגוון רחב מאוד של סעדים, שלכל אחד מהם יתרונות וחסרונות המאפיינים אותו. בשל המאפיינים הייחודיים של הסעדים, לכל סיטואציה שבה נדרש בית המשפט להפרדת כוחות בין בעלי המניות, ניתן להתאים את הסעד המתאים לה ביותר: בסיטואציה הקלאסית שבה יש מקפח ומקופח – דרך המלך הינה רכישת מניות המקופח בידי המקפח לפי שווי חברה המתחשב בקיפוח; בסיטואציה שבה יש צורך בהפרדת כוחות בין בעלי המניות ושבה לא קיים קיפוח, או שהוא מאוין על ידי התנהלות המקופח – דרך המלך הינה התמחרות בין הצדדים בשיטת המעטפות. יובהר, אין באמור לעיל כדי לשלול מבית המשפט את האפשרות להחיל על מקרה מסוים, בהתחשב במאפייניו הייחודיים, שיטת התמחרות אחרת" [עניין **אדלר**, בפס' 90].

לבית המשפט יש סמכות רחבה ומגוון דרכים לטפל בהפרדת כוחות בין בעלי מניות, בין אם בשל קיפוח או בשל אובדן אמון בחברה שהיא מעין שותפות [ראו: עניין **מגנזי**, בפס' 15].

96. מנגנון הרכישה הכפויה הוכר כסעד מרכזי להסרת קיפוח ואובדן אמון, וזאת בשל יתרונותיו כמנגנון פשוט ליישום וכסעד המאפשר לקבוע מראש את זהותו של בעל השליטה בחברה לאחר הרכישה [עניין **מגנזי**, בפס' 16]. סעד הרכישה הכפויה מיושם בעיקר כתרופה להסרת קיפוח, לרוב כאשר הצד המקפח הוא אשר מחויב לרכוש את מניותיו של הצד המקופח וזו דרך המלך למקרה "קלאסי" של קיפוח מיעוט [שם; עניין **אדלר**, בפס' 85].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

97. בנסיבות העניין, סבורני שיש סעד להפרדת כוחות התואם לטעמי את הנסיבות הכוללות והוא להורות על אכיפתו של סעיף 4.3 להסכם. זאת, בפרט משמצאנו כי הודעת מימוש האופציה נמסרה לנתבע וטענותיו בעניין העדר המצאה כנדרש בהסכם, נדחו. בכך, ניתן לקדם את פתרון הסכסוך בין הצדדים ולחתור לסיומם של ההליכים המשפטיים בינם [השוו: עניין **גבעות עולם**, בפס' 123 לפסק דינה של השופטת ד' ברק-ארז].

נחזור ונציין כי סעיף האופציה הוסכם על-ידי הצדדים בטרם פרוץ הסכסוך הנדון, ולפיו ירכוש הנתבע את מניותיה של התובעת בתנאים שנקבעו בסעיף 4.3 להסכם. סעיף האופציה מאפשר להפריד כוחות בין הצדדים בצורה פשוטה וישימה, ואשר הייתה מוסכמת על-ידיהם כמנגנון הפרדה ראוי במסגרת הקשר העסקי שלהם. שוב נזכיר כי התובעת טענה לסעד זה מלכתחילה ודומה שזהו הסעד אליו בעיקר כיוונה בעת הגשת התובענה.

נראה שאכיפתו של סעיף האופציה מהווה מענה הולם לכלל הטענות של התובעת בנסיבות העניין. מימוש האופציה משמש כמנגנון היפרדות לצורך הסרת הקיפוח והפרדת הכוחות בין הצדדים והוא מעניק סעד פרטני לחוסר נכונותו של הנתבע לממשה בתום תקופת ההבשלה. שיקול זה מתחזק בשעה שלא התבקש על-ידי מי מהצדדים להורות על אופציות חליפיות להפרדת כוחות בין הצדדים, מלבד פירוק החברה וחלוקת נכסיה בעין (אשר כסעד חלופי נדחה בנסיבות העניין).

לבסוף, אכיפת סעיף האופציה משמרת את הבעלות של הנתבע בחברה, אשר עמה יש לו זיקה מיוחדת. הנתבע יכול להמשיך בדרכו לנהל את ענייני החברה תחת בעלות מלאה, כפי שעשה במשך למעלה מעשור לפני כריתת ההסכם, וליהנות מפירותיה בהתאם.

98. בסיכומיה, ציינה התובעת שהיא נכונה להסתפק בתמורה בסך של 1.4 מיליון ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד מימוש האופציה בגין מניותיה. בית המשפט רושם בפניו את הצהרה זו של התובעת.

99. אינני מוצא נכון להיעתר לבקשת הנתבע לבצע קיזוז בגין נזקים בסך של 1.785 מיליון ש"ח. תחילה, סעיף 5.5 להסכם קובע כי "**הצדדים מסכימים כי הסכומים שהם חבים או יהיו חייבים זה לזה בגין הסכם זה מכל סיבה שהיא, לא יהיו ברי קיזוז**". בנוסף, הנתבע לא ביסס כל עילה שבגינה הוא זכאי לנזקים כאמור, מה גם שלא הובאו ראיות פוזיטיביות בדבר היקפם של הנזקים הנדונים ואחריותה של התובעת או מי מטעמה לגרימתם. הנתבע לא הציג את מערכת הנתונים שעליה הוא מסתמך לצורך טענת הקיזוז, כך שמדובר בטענה הנטענת בעלמא אשר לא יכולה לבסס קיזוז כאמור [ראו: יששכר רוזן-צבי [הרפורמה בסדר הדין האזרחי: מורה](#)].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 22-09-22538 שח - מאור חברה לניהול והשקעות בע"מ נ' נצח גזית ואח'

נבוכים 194-95 (מהדורה שלישית, 2025); ע"א 579/85 משה אריאן נ' בנק לאומי לישראל בע"מ, מ(2) 765, 769 (1986).

סוף דבר

100. התביעה מתקבלת בחלקה :

לאור האמור לעיל, אני מורה על היפרדות על דרך אכיפתו של סעיף 4.3 להסכם בהתאם למבוקש בסעיף 91.2 לסיכומי התובעת.

101. הנתבע ישא בהוצאות התובעת ובכללן שכר טרחת עו"ד התובעת בסך 37,000 ₪ וכן במלוא אגרת בית המשפט שחבה בה התובעת בהתאם לקביעתי דלעיל (סעד כספי). סכומים אילו ישאו הפרשי הצמדה וריבית מהיום אלא אם ישולמו בתוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, ח' סיוון תשפ"ו, 24 מאי 2026, בהעדר הצדדים.

מזכירות תוודא המצאת פסק הדין וסגירת התיק.

מגן אלטוביה, שופט